

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. dubna 2019 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kubovce a přísedících Mgr. Jana Sedmidubského a JUDr. Ivany Kudějové,

t a k t o :

obžalovaní:

Armin N.,

nar. xxx v xxx, xxx, státní příslušnost Nizozemska, trvale bytem xxx, xxx, xxx, t. č. ve vazbě ve vazební věznici xxx,

Aräsh N.,

nar. xxx v xxx, xxx, státní příslušnost Nizozemska, trvale bytem xxx, xxx, xxx, t. č. ve vazbě ve vazební věznici xxx,

jsou vinni, že

I. obžalovaný Armin N.

dne 21. 4. 2018 kolem 01.30 hodin v Praze 1, ulice Dlouhá č. 8, před klubem James Dean, po předchozí slovní rozepři s Filipem K., nar. xxx a Davidem M., nar. xxx začal poškozenému Davidu M. vyhrožovat, že „pokud se neomluví, že jej rozmlátí, a až bude na zemi, že jej rozkope“, a v okamžiku, kdy David M. věnoval pozornost svému kamarádovi Filipu K., jej zezadu udeřil rukou, tzv. hákem do obličejce, čímž mu způsobil trzně zhmožděnou ránu na dolním rtu vpravo v rozsahu cca 5 mm zevně na kůži pod červení rtu a cca 1 cm na

korespondující straně sliznice předsíně dutiny ústní, přičemž toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření,

II. obžalovaný Armin N. a obžalovaný Aräsh N.

dne 21. 4. 2018 kolem 19.27 hodin v Praze 1, ulice Vladislavova č. 2121/21, u Obchodního domu Quadrio, na terase a následně před terasou restaurace Polpo, po předchozí slovní rozepři s poškozenými Milanem M., nar. xxx a Miroslavem V., nar. xxx, a poté co poškozený Milan M. do Ali Haji R. razantně strčil, nejprve Aräsh N. kopl poškozeného Milana M. levou nohou do oblasti hrudníku, následně Armin N. poškozeného Milana M. zezadu dvakrát udeřil pěstí pravé ruky do oblasti hlavy, což zaregistroval poškozený Miroslav V. a rozběhl se na Armina N., avšak upadl na zem na břicho a pravý bok přímo před Armina N., následně Armin N. a Aräsh N. Miroslava V. bezdůvodně opakovaně a brutálním způsobem fyzicky napadli tak, že Armin N. mu značnou silou ve velké rychlosti zasadil celkem 10 úderů pěstí pravé ruky do hlavy, současně jej Aräsh N. 3x kopl pravou nohou do oblasti zad a pravého boku, poté oba na okamžik útok přerušili, ale když se Miroslav V. zvedal ze země a nacházel se v pozici s hlavou v předklonu, Armin N. jej pravou nohou kopl do obličeje s takovou intenzitou a náprahem, až zvedl při kopu ze země i levou nohu, poté Miroslav V. upadl na zem na záda, a když se opětovně snažil ze země zvednout, Aräsh N. ho 1x kopl pravou nohou bočním kopem do obličeje, kdy po tomto kopu již zůstal poškozený Miroslav V. ležet na zemi v bezvědomí, poškozený Milan M. lékařské ošetření nevyhledal, poškozenému Miroslavu V. popsáním útokem způsobili tzv. kraniotrauma spočívající v tříštivé komplikované zlomenině pravé lícní kosti a přilehlé části horní čelisti, tříštivé zlomenině obou stěn, stropu a spodiny pravé očné s prolomením vnitřní stěny do dutiny horní čelisti, zlomenině kosti čelní s lomnou linií přecházející dutinou čelní na spodinu lební do přední jámy lební v místě kosti klínové, zlomenině nosních kůstek, vícečetných zlomeninách pravé kosti spánkové s pokračováním lomných linií na spodinu lební do oblastí střední jámy lební, pohmoždění pravého spánkového laloku mozku, krvácení nad i pod tvrdou plenu mozkovou i pod mozkovou pavučnici ve spánkové krajině vpravo, dále mu způsobili tržně zhmožděnou ránu pravého obočí, tržně zhmožděnou ránu ve spánkové krajině velikosti cca 1,5 cm, pohmoždění měkkých tkání v oblasti pravého hlezna, pohmoždění hrudní a břišní stěny s přechodnou přítomností malého množství krve v moči, pohmoždění měkkých tkání s výrazným otokem a krevními výrony zejména v oblasti pravé strany obličeje, proniknutím vzduchu do pravé očné a do dutiny lební, zakrvácením dutiny horní čelisti a dutiny čelní, porušením funkce II. větve trojklanného nervu vpravo se snížením citlivosti v oblasti pravé tváře a poúrazový otok mozku v místě pohmoždění pravého spánkového laloku mozku, s těmito poraněními musel být poškozený Miroslav V. odborně ošetřen a hospitalizován ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze, kde se následně podrobil operačnímu zákroku,

t e d y :

obžalovaný Armin N. pod bodem I.

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jinému úmyslně ublíží na zdraví, tohoto jednání se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

obžalovaný Armin N. pod bodem II.

jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, a tento čin spáchal opětovně,

jednak jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

obžalovaný Aräsh N. pod bodem II.

jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

jednak jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l i

Armin N.

pod bodem I.

jednak přečin ublížení na zdraví podle ust. § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle ust. § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II.

jednak přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

jednak zločin těžkého ublížení na zdraví podle ust. § 145 odst. 1 tr. zákoníku,

Aräsh N.

pod bodem II.

jednak přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak zločin těžkého ublížení na zdraví podle ust. § 145 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

ARMIN N.

Podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest vyhoštění z ČR na dobu určitou na deset (10) let**.

ARÄSH N.

Podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest vyhoštění z ČR na dobu určitou na deset (10) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. jsou oba obžalovaní povinni společně a nerozdílně zaplatit poškozeným

- Vojenské zdravotní pojišťovně ČR, pobočka Praha, se sídlem Bělehradská 130, 120 00 Praha 2 částku 158.836,-Kč,
- Miroslavu V., nar. xxx, bytem xxx, xxx, zastoupenému zmocněncem JUDr. Tomášem Sokolem částku 1.837.978,-Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75% ročně od právní moci rozsudku do zaplacení.
-

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný Armin N. povinen zaplatit poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR, pracoviště Praha, se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3 částku 1190,-Kč a poškozenému Davidu M. částku 1379,-Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozený David M., nar. xxx, bytem xxx, xxx **odkazuje** se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í:

Po provedeném hlavním líčení učinil soud skutková zjištění podrobně popsaná ve výroku tohoto rozsudku. Rozhodné skutečnosti pro posouzení předmětné trestní věci byly k prvnímu skutku zjištěny zejména na základě výpovědí svědků Davida M., Filipa K., Diany K. a Petry K., dále pak záznamem kamerového systému a založenou lékařskou zprávou a znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ke zranění poškozeného M., k druhému skutku pak výpověďmi obou obžalovaných a dále zejména svědků Miroslava V., Milana M., Kláry D., Martiny K., Lucie L., Igora M., Lukáše S., Libuše V. a Karin Evy V. Soud svá skutková zjištění v tomto bodu obžaloby opřel taktéž o zajištěné kamerové záznamy, lékařské zprávy, znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ke zranění poškozeného V.

Obžalovaný **Aräsh N.** u hlavního líčení k osobním poměrům vypověděl, že se narodil v Německu a vyrostl v Holandsku, po studiu si založil vlastní společnost zabývající se internetovým marketingem, jeho výdělky dosahovaly zhruba 2.200,-eur měsíčně, nicméně kvůli stíhanému skutku o svou společnost přišel. V Holandsku má přítelkyni, svou společnost by po propuštění rád opětovně vybudoval. Ve své domovské zemi byl jednou soudně trestán v roce 2005, když bránil svou přítelkyni. K žalovanému skutku obžalovaný vypověděl, že v den, kdy se skutek stal, hledali nějakou restauraci, kde by se mohli najíst, a došli na náměstí, kde se nacházela socha Franze Kafky. Dva z jeho přátel P. a N. šli na terasu restaurace najít místo, zbytek zůstal na tom náměstí. On sám si natáčel na náměstí video sochy, než slyšel, jak se dva jeho přátelé dostali do hádky s nějakým mužem, v tu dobu stáli u stolu restaurace, předtím u něj seděli, nepamatuje si, zda měli vlastní pití, ale je to možné. Nerozuměl tomu, proč se dohadují. Když přišel blíže, viděl, že se P. snaží toho muže uklidnit, ten muž byl velmi rozzlobený, stejně tak N., on nevěděl proč. Hádky vyeskalovala až do slovní rozepře. Nevěděl, kdo ten rozzlobený muž je, byl oblečen v normálním oblečení, až následně zjistil, že jde o manažera restaurace, pak už chtěl odejít, nicméně N. se stále dohadoval, přestože zbytek přátel již byl připraven odejít. Ali postupně

odstrkoval a odtahoval jeho přátele, aby mohli odejít a spor dál nepokračoval, a když byli připraveni k odchodu, z ničeho nic ten manažer napadl Aliho do zad. Na to se on vrátil a odstrčil toho manažera pryč nohou. Pak už to šlo rychle a situace začala být chaotická. Několik lidí, kteří byli oblečeni jako číšníci, se prali vedle manažera a on si vzpomíná, že se cítil napaden. Neviděl přesně kdo, co dělá, bylo tam mnoho křiku a strkání, vzpomíná si, že někoho dvakrát, možná třikrát kopl do zad. Nepamatuje si věci přesně, neví, zda kopal stejného člověka, šlo o nízkou intenzitu kopů. Na konci rvačky z jeho pohledu před něj někdo upadl, a když se začal zvedat, kopl jej do obličeje. Pak jej někdo odstrčil pryč a to byl pro něj konec rvačky. Nevzpomíná si, kolik přesně lidí se pralo, ale vzpomíná si na muže, který ležel na zemi, když se snažil podívat, co mu je, byl dalšími lidmi odtažen a vyhnán, a také proto utekl pryč. Následně byl v šoku a cítil strach, zlobil se na N., proč pokračoval v hádce, když už byli připraveni odejít. Někteří z jeho přátel říkali, že se jen bránili, měli různá zranění a potřhané oblečení. Přesvědčovali se, že se zapletli do rvačky, cítil se poté divně, už nechtěli být dále ve městě, a proto ještě ten večer odjeli do Berlína, což byl alternativní plán, pokud by se jim v Praze nelíbilo. Následně se snažil na internetu najít informace o incidentu, o rvačce v Praze, ale nic nenašel. Až po té, co byli zadrženi, když se do Prahy vrátili k odletu zpět do Holandska, zjistil, za jaká zranění poškozeného je zodpovědný, a nerozuměl tomu, jak je to možné. Když zhlédl video z útoku ve vazební věznici, vypadalo to nemožně, zcela jinak než si to pamatoval. Na videu se nepoznával. Následně napsal poškozenému V. dopisy s omluvou a nabídkou podpory, dostal informaci, že omluvy nebyly akceptovány a žádá soud, aby se mu mohl omluvit napřímo. Na dotaz předsedy senátu zpřesnil, že byl napsán dopis, který byl bez odpovědi, a pak požádal otce, aby prodal jeho majetek, nicméně si není jist, jak probíhala komunikace mezi právními zástupci o zaplacení nějaké částky poškozenému V., tehdy měli k dispozici 7.000,-euro, není si jist, jak byli jeho otcem použity. Pakliže byl život poškozeného V. negativně ovlivněn tím, co se stalo, zaslouží odškodnění a má nárok na vše, o co požádal. Cítí se hrozně, stydí se za své loňské chování, chtěl by se upřímně omluvit. Kdyby věděl, jaké následky ze rvačky budou, tak by se jí nikdy nezúčastnil. Na dotaz předsedy senátu odpověděl, že v minulosti nedělal bojové sporty, pouze se zabývá fitness, nezná žádné speciální kopy. Rovněž alkohol nepožívá v takovém množství, jak tomu bylo v Praze, nikdy také neměl po požití alkoholu takové problémy, že by nemohl chodit nebo mluvit. Velkou část průběhu dne si nepamatuje, asi kvůli alkoholu nebo stresu. K dotazu státní zástupkyně vypověděl, že dne 20. 4. 2018 byli celý den v parku, a večer šli do barů a klubů, také do klubu James Dean. Zde si nevšiml žádného konfliktu, do něhož by byl zapojen jeho bratr, nicméně celý večer spolu nebyli. Ten večer rovněž pili alkohol, on byl spíše uvnitř klubu u stolu s N., s nímž následně odešel dříve než bratr, který se venku bavil s holkami. Jeho další dva přátele S. a Ali, kteří přišli do hotelu později o hodinu až dvě, se ten večer měli dostat do rvačky. S., který vypadal vážně poraněn v obličeji, mu řekl, že Ali se dostal do rvačky. Bratr se před událostí živil jako osobní trenér, měl rád judo, díval se na něj v televizi, ale nepraktikoval jej.

Obžalovaný **Armin N.** u hlavního líčení k osobním poměrům vypověděl, že je svobodný, bez partnerky, bydlí v Holandsku a pracuje jako fitness trenér ve formě OSVČ, jeho výdělky dosahovaly okolo 2.000,- eur měsíčně. K I. bodu obžaloby odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že nesouhlasí s tím, co je mu kladeno za vinu, neboť nespáchal skutek, kterého se měl dopustit před klubem James Dean. Důvodem jejich cesty do Prahy byla rozlučka se svobodou, kdy do Prahy přicestovali v pátek 20. 4. 2018, navštívili nějaké pamětihodnosti a večer si prostě užívali, chodili z jednoho baru do druhého. Nevybavuje si, jak vypadá bar James Dean, pouze si matně vzpomíná, že tam byl. Tehdy se nepohybovali všichni z jejich skupiny pořád společně. Byli asi ve čtyřech nebo pěti barech. Během tohoto večer se nezúčastnil žádného konfliktu verbálního ani fyzického, ani žádný z jejich skupiny přátel. On tehdy celý den pil, vypil toho hodně, začali hned po ránu. Myslí si, že byli v baru M1, šel tam za svými kamarády. Určitě nebyl ve stavu, kdy by nemohl mluvit nebo chodit, nebo že by nevnímal svoje jednání. Ten večer komunikoval se spoustou lidí, hlavně se ženami, s některými si vyměnil

telefonní číslo nebo kontakt na sociálních sítích. Myslí si, že ten večer měl na sobě košili, dlouhé černé kalhoty a bílé boty. Neví, proč jej někdo obviňuje z útoku na pana M.. Do hotelu v centru se vrátili cca v 03.00 hodin, dali si ještě pár drinků a šli spát. K II. bodu obžaloby uvedl, že druhý den šli opět do města, to měl na sobě bíločerné tenisky, džínové šortky a žluté triko, jeho bratr měl bílé triko. Celý den strávili v parku poblíž Karlova mostu a popíjeli na lavičce, na trávě, bavili se s lidmi, určitě nějakou skupinkou děvčat, přičemž potom se rozhodli najít nějakou restauraci, kde by se mohli najíst. Úplně si nepamatuje, jak došli na náměstí Franze Kafky. První ze skupiny šli k restauraci Polpo N. S. a P., on sám stál dále od restaurace, když tam přišli, posadili se k volnému stolu a čekali, než je někdo obslouží. Protože stál dále od stolu, nevšiml si, že by tam byla nějaká cedulka, od přátel se ale dozvěděl, že na stole žádná cedulka s nápisem nebyla. Následně si vzpomíná, že tam viděl muže, který k nim přišel a nepěkným způsobem jim sdělil, že tam nejsou vítáni, což mu následně řekli jeho přátelé. Až později o tomto muži zjistili, že je manažer restaurace. Tento muž trval na tom, aby odešli, a vznikla tam nějaká menší diskuze. Později pochopil, že problém byl v tom, že měli nějaké vlastní drinky. P. mu nabídl, že si vlastní nápoje dopijí a zda by bylo možné, aby potom se posadili. Diskuze následně zintenzivnila a je přesvědčen, že hlavní problém byl mezi N. a manažerem restaurace, a až následně se do toho zapojilo více osob včetně dalšího personálu restaurace, přičemž zejména N. a manažer restaurace spor nechtěli ukončit. Ali se to snažil ukončit a na základě zvýšené agresivity se rozhodli, že odejdou, přičemž právě, když již byli na odchodu, manažer napadl Aliho a další útok následoval od V. K počátku útoku si vzpomíná, že stál za Alim, a vůbec situaci nerozuměl, protože dosud šlo pouze o nějaký verbální konflikt, až následně šel dopředu po úderu do Aliho. Rvačku si nepamatuje, je mu zřejmá až ze zhlédnutého videa, je přesvědčen, že bránil své přátele po výhrůžkách, čehož dnes lituje. Svého činu lituje, na místo nešel, aby se pral. Z místa činu následně utekli, protože je ta skupina lidí okolo honila a křičela na ně, v tu chvíli se bál, a nevěděl, co se děje. Následně se vrátili zpět do hotelu, kde už se necítili příliš dobře, a proto se rozhodli odjet do Berlína, nálada už nebyla příjemná, byli v šoku. Nebyl organizátorem výletu, informace ohledně letenek, hotelu a přesného plánu mu nejsou zcela známy, ale do Prahy se vraceli, protože odtud měli zpáteční letenky. O zranění poškozeného nevěděli, to už by se do Prahy nevraceli, pokud by se chtěli vyhnout zadržení. Poškozenému V. zaslal dopis s návrhem pomoci, obdobně byl návrh pomoci realizován i prostřednictvím obhájce. Pomoc byla nabídnuta v nějaké nižší výši, aktuálně jsou s bratrem ve vazbě, což limituje jejich finanční možnosti. Vzhledem k podstatným rozporům ve výpovědi obžalovaného **Armina N. byl podle § 207 odst. 2 tr. řádu čten protokol o výpovědi obžalovaného** na čl. 360-364 a obžalovaný byl upozorněn a dotázán na příčinu rozporů ve svých výpovědích. K těmto rozporům týkajícím se popisu útoku vypověděl, že to, co si pamatoval, se odlišovalo od toho, co následně viděl na videu. Pamatoval si, že poškozeného udeřil třikrát nebo čtyřikrát, dle videa zjistil, že to bylo deset úderů, když se poškozený snažil zvednout ze země. Na dotaz předsedy senátu vypověděl, že neprovozuje bojové sporty, jako dítě dělal judo a dva měsíce zkoušel brazilské jiu jitsu, to je vše. Během dne mohl vypít zhruba litr a půl vodky a čtyři až pět litrů piva, přičemž běžně tolik alkohol nepije, pouze protože byla taková speciální příležitost, zkoušel více, což byla chyba.

K výroku I. rozsudku:

Poškozený David M. v hlavním líčení k věci vypověděl, že brzy ráno 21. 4. 2018 byli s přáteli před klubem James Dean na cigaretě, stála tam i skupinka, v níž byl obžalovaný. Zprvu se nic nedělo, kouřil cigaretu s kamarádkou a přidal se k nim kamarád s přítelkyní, k té přítelkyni ze zadu přistoupil jeden muž z té skupinky a chytil ji ze zadu jakoby za prsa. Její přítel na to reagoval tak, že mu strhl ruku a řekl mu, aby na ní nesahal. Následně se kolem nich shromáždilo dalších šest osob z té skupinky a začali na ně pořvát. Na něj začal pokřikovat přímo obžalovaný, ať se ihned omluví, načež on mu vysvětlil, že se neomluví, protože není normální, aby někdo takto na někoho sahal, tím spíše na něčí přítelkyni, nicméně on na něj i dál řval, ať se omluví, přičemž on

opakoval, že se neomluví, protože nevidí důvod, aby se omlouval, když se někdo v cizím státě tímto způsobem chová. Hádku pokračovala, řekl mu „fuck you“ jako nech mě na pokoji, aby od něj odstoupil. Vypadalo to, že situace je ukončená, když od něj muž kousek doprava odstoupil, a on se podíval na kamaráda, který byl obklopen dalšími čtyřmi osobami, ve chvíli, kdy se podíval na kamaráda, tak už jen viděl pravý hák pěstí zezadu, udělalo se mu na chvíli temno, začal se krýt a stáhl se dozadu na úroveň toho kamaráda a vyhazovače, který tam stál. V průběhu útoku stála zhruba 1-1,5 m od něho ochranka klubu, která se do věci nijak nezapojila. Není si jist oblečením útočnicka, ale zcela zřejmě si pamatuje jeho obličej. Svědek následně v soudní síni identifikoval jako útočnicka obžalovaného Armina N., přičemž zdůraznil, že si je tímto zcela jistý. K dotazu obhajoby obžalovaného, zda si poškozený je vědom toho, že se k fyzické konstituci útočnicka v přípravném řízení vyjádřil tak, že útočník byl nižší než on sám, bylo srovnáním výšky obžalovaného Armina N. a svědka přímo v soudní síni zjištěno, že obžalovaný Armin N. je mírně nižší než svědek. Na dotaz předsedy senátu svědek uvedl, že útok zprvu na policii nehlásil, protože měl pocit, že to nemá smysl, když se jednalo o cizince v pátek večer, pak jej ale kamarád, který tam byl s ním, upozornil na výzvu policie, podle fotografie připojené k této výzvě poznal útočnicka, který jej napadl. Po útoku nejdříve odešel z klubu domů a následně vyhledal lékařské ošetření v nemocnici Na Františku, zranění v ústech bylo ošetřeno šesti stehy, v důsledku nichž byl pracovně limitovaný, nicméně vzhledem k tomu, že je majitel firmy, nebral si nemocenskou, pouze odložil schůzky a pracoval z domova. K předložené fotografii ze spisového materiálu na čl. 834 poškozený uvedl, že tato fotografie je rozmazaná a opětovně vypověděl, že si pamatuje především obličej útočnicka, tento není na fotografii vidět. Poškozený se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 20.000,-Kč, do níž zahrnul nepříjemnosti, které mu zranění způsobilo, tedy skutečnost, že týden nemohl jíst, opětovnou návštěvu pohotovosti poté, co se mu po třech dnech roztrhaly stehy, neschopnost plnohodnotně fungovat v práci a společensky. Součástí spisu je **lékařská zpráva** z Nemocnice Na Františku a **fotografie zranění** poškozeného Davida M. pořízená policií na čl. 550-552.

Svědčyně Diana K. k projednávanému skutku uvedla, že během brzkých ranních hodin 21. 4. 2018 byla spolu se sestrou, jejím partnerem a poškozeným M. v klubu James Dean, předtím měli v parku dvě piva a v klubu jeden drink. V jednu chvíli šla sestra kouřit před klub a ona šla následně za ní, sestra se před klubem bavila s jedním mužem, který měl žluté triko, tehdy nebylo zřejmé, že je součástí nějaké skupiny. V dalším momentě ji zezadu objal muž, kterého neznala, na to vyšel ven z klubu její partner F. a upozornil tohoto muže, aby se jí nedotýkal. Pak se kolem nich objevilo více osob a začala hádka, oni chtěli po F., aby se omluvil. Útok na poškozeného M., respektive úder, který dostal, viděla periferně, pohybovalo se tam více osob v tu chvíli. Po útoku tekla Davidovi M. z úst krev. K útočnickovi si zřejmě pamatuje, že měl žluté triko, ale v soudní síni jej není schopná poznat.

Svěddek Filip K. v hlavním líčení k věci vypověděl, že byli v klubu James Dean, předtím seděli v parku, kde měli dvě piva a v klubu si stihli pít pouze objednat, když z něj vyšli ven kouřit s přítelkyní, její sestrou a Davidem M., jeho přítelkyni pak venku před klubem objal zezadu kolem ramen jeden muž ze skupiny, o níž až následně zjistili, že je tam společně. On tohoto muže odstrčil, aby jej upozornil, že se jedná o jeho partnerku. Muž se k němu z blízka postavil a křičel mu do obličeje, ať se mu omluví. On reagoval, že se nemá zač omlouvat, protože jde o jeho partnerku, a od muže se odtáhl, nicméně muž stále opakoval požadavek na omluvu. Následně se tam objevila celá skupinka osob a přišlo mu, že obžalovaný zaujal bojový postoj. Zatímco sledoval muže po své levé straně, jež byl silnější a menší postavy v bílém triku se střištěm a krátkými vlasy, který předtím sahal na jeho přítelkyni, uviděl, že kamarád David M. dostal ránu pěstí do obličeje, po které měl roztržený ret, který krvácel. S tímto zraněním odjel domů a následně do nemocnice. Svědek v soudní síni označil jako útočnicka na poškozeného M. obžalovaného Armina N., rovněž uvedl, že tehdy měl na sobě žluté triko, džínové roztrhané

kratřasy a tetování na levém předloktí. Útok zřejmě viděla ochranka klubu, ale vzhledem k tomu, že se věc udála na veřejném chodníku před klubem, nebyla nijak činná.

Z výpovědi **svědkyně Petry K.** soud zjistil, že šla během večera první před klub následovaná svou sestrou Dianou, K. a M., venku byla skupinka 6-7 zahraničních turistů, s nimiž si povídala a potom se jeden muž z té partičky dotkl její sestry tak, že jí objal, sestřin přítel mu řekl, aby se jí nedotýkal, že je to jeho partnerka, sejmul jeho ruku z ní. Byla tam nějaká dosti nepochopitelná žádost o omluvu. Potom začali útočit na Filipa a David jej bránil, strhla se tam bitka mezi nimi v tom smyslu, že padlo více ran od cizinců, které byly následně opěťované. Osobu, která udeřila Davida M., nezaregistrovala, protože z incidentu odtahovala sestru, která se do něj chtěla zapojit. Když se vrátili do klubu, viděla, jak M. intenzivně teče krev z dolního rtu.

Z šetření policejního orgánu na čl. 830-835 včetně fotodokumentace k vyhodnocení MKS k případu fyzického napadení Davida M. ze dne 21. 4. 2018 v době kolem 01:30 hod. v Praze 1, na ulici Dlouhá č. 8 je soudu zřejmé, že v předmětné době kolem 01:15 hod. byl v Praze 1, ul. Dlouhá před vchodem do podniku James Dean zachycen Armin N., nar. xxx, který měl v této době oblečeno stejné žluté triko a bíločerné tenisky jako na záznamu kamer z téhož dne ve večerních hodinách.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství k posouzení závažnosti poranění poškozeného Davida M. a z výsledku znalce MUDr. Ivana Procházky u hlavního líčení soud zjistil, že u poškozeného Davida M. byla dne 21. 4. 2018 z úrazových změn objektivně zjištěna nevelká tržně zhmožděná rána, která postihovala dolní ret vpravo v rozsahu cca 5 mm zevně na kůži pod červení rtu a cca 1 cm na korespondující straně sliznice předsíně dutiny ústní. Tato tržně zhmožděná rána vznikla účinkem tupého násilí, které střední intenzitou účinkovalo na obličej poškozeného zepředu a zprava na oblast dolního rtu. Lze říci, že úder pěstí ruky, jak uvádí poškozený ve své výpovědi, je mechanismus typický a může dobře vznik tohoto poranění vysvětlit. Vzhledem ke střední intenzitě působícího násilí nebyl poškozený v průběhu konkrétního úrazového děje ohrožen vznikem vážnější poruchy zdraví, poškozením životně důležitých orgánů či přímým ohrožením života. Úder pěstí ruky do obličejové části hlavy je způsobit ke vzniku poranění měkkých tkání, zlomenin obličejového skeletu, zejména nosních kůstek, lící kosti, horní, resp. dolní čelisti, porušení dentice, podvrtnutí krční páteře, případně lehkého otřesu mozku s dobou trvání obtíží a omezením obvyklého způsobu života po dobu delší jednoho týdne, avšak obvykle není způsobit ke vzniku závažných úrazových změn, které by vedly k vážné a delší dobu trvající poruše zdraví, či přímého ohrožení života poškozeného. Nevelká tržně zhmožděná rána dolního rtu byla standardně ošetřena její očistou a sešitím v místním znecitlivění, bez nutnosti další speciální léčby, obvykle bez výraznějšího omezení obvyklého způsobu života po dobu delší jednoho týdne. Kromě drobné jizvy v místě tržně zhmožděné rány nelze do budoucna v přímé souvislosti s úrazovým dějem ze dne 21. 4. 2018 předpokládat vznik vážnějších trvalých následků. Šlo o poranění povrchní, rázu přechodného, ze soudně lékařského hlediska tato nevelká tržně zhmožděná rána dolního rtu sama o sobě nedosahovala závažnosti ublížení na zdraví. Bodové ohodnocení odškodnění bolesti za úraz podle Metodiky Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. 4. 2014 lze považovat pouze za orientační vodítko pro rozhodnutí o výši odškodného. Znalec ohodnotil zranění poškozeného Davida M. 5 body, přičemž hodnota bodu pro rok 2017 byla stanovena na ve výši 275,89,- Kč, jež představuje částku celkem 1379,-Kč.

V souvislosti se zraněním Davida M. se k trestnímu řízení připojila se svým nárokem na náhradu škody i Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR a to ve výši 1.190,- Kč, přičemž rovněž do spisu doložila podrobné vyčíslení nákladů zdravotní péče.

K výroku II. rozsudku:

Poškozený Miroslav V., číšník a vedoucí směny v restauraci Polpo, k projednávané věci vypověděl, že svou směnu 21. 4. 2018 si pamatuje jako zcela standardní až do večera toho dne, kdy měl v době okolo 19:20 přestávku a kouřil, když uviděl na předzahrádce restaurace Polpo sedmičlennou skupinu, kdy s touto skupinou po delší dobu komunikoval číšník Lukáš S., přičemž hosté jsou většinou okamžitě usazováni, lze jim připravit dle potřeby větší stůl. Následně vstal od stolu i provozní Milan M., což vyhodnotil tak, že vznikl nějaký problém, protože provozní obvykle hosty neusazuje, i proto se šel kolegů zeptat, co se děje. Bylo mu sděleno, že skupina si chtěla sednout ke stolu, který byl rezervován, a rovněž přišla do restaurace s vlastním alkoholem. V době jeho příchodu do restaurace již probíhal verbální konflikt s vulgárními nadávkami, skupina nechtěla restauraci opustit a opakovaně se vracela. Konflikt se dále stupňoval, cizinci začali plivat, ze strany personálu byla snaha to v klidu přetrpět. Potom pán v černém triku s batohem kopl do stolu na zahrádce, spadl porcelán a vznikla panika, když na zahrádce se v té době nacházelo zhruba 15-20 hostů, byly tam i maminky s dětmi, s ohledem k tomu vzala kolegyně maminky s dětmi dovnitř do restaurace. Agresivita skupiny se stupňovala, stáli stále v rámci restaurace na terase, ze strany personálu byla snaha vytlačit je ze zahrádky, což není na videozáznamu vidět, během tohoto docházelo stále k hádce, vulgaritám a plivání. Následně odešel se věnovat dalším hostům na zahrádce, když se zdálo, že skupina ze zahrádky odešla, potom uslyšel řev a hluk, když se otočil, uviděl, že dva až tři útočníci napadli Milana M. kopy a v tom momentu vběhl do prostoru a snažil se konflikt nějak uklidnit, útočníci toho ale nechat nechtěli. Při běhu směrem k soše cítil podražení nohou a pak už ležel na zemi, vstával na čtyři, když ucítil dvě rány, přičemž omdlel a následně už si nic nepamatuje, až z nemocnice. Na dotaz předsedy senátu odpověděl, že neviděl situaci, kdy provozní M. strčil do odcházejících cizinců, viděl, až když tři z nich kopali provozního M.. Přišlo mu, že čekají na nějakou záminku k útoku, i když personál byl stále korektní. Ke svému zdravotnímu stavu poškozený vypověděl, že není dobrý z fyzické ani psychické stránky, je stále v pracovní neschopnosti. Po krvácení na mozku mu tam zbyly ještě nějaké stopy, takže nemůže vykonávat žádnou fyzickou námahu, obličej mu stále otéká, zůstává mu v něm ještě nějaký titanový materiál, který nebyl vyjmut, je to plánováno do budoucna, o případných dalších operacích v tuto chvíli nemá konkrétní informaci. Již se podrobil dvěma operacím očníce zejména pro dvojité vidění, které bylo tímto zmírněno. Stále dochází k psychologovi, těžko se mu spí, vzpomínka se mu vrací, má zhoršenou paměť a komunikaci, život se mu změnil. Po útoku dostal omluvný dopis od obžalovaných, ale ze zdravotních důvodů nebyl schopen na něj reagovat, nabídku na finanční podporu nevnímal jako konkrétní a adekvátní.

Svědék Milan M. v rámci hlavního líčení k předmětnému útoku vypověděl, že zprvu seděl na zahrádce mezi hosty se svými známými Lucíí L. a Libuší V., k rezervovanému stolu přistoupili dva muži s kelímkem piva a posadili se, otočil se k nim a upozornil je, že stůl je rezervován a není možné přijít do restaurace s alkoholem. Následně byl jedním z mužů osočen, že jej to nemusí zajímat, načež bylo tomuto muži Lucíí L. odpovězeno, že se jako manažer restaurace zajímat může. Poté si šel k baru pro jmenovku a ke stolu se vrátil, přitom již skupinu číšník Lukáš S. upozorňoval, že není možné konzumovat na zahrádce vlastní alkohol. Jeden z mužů se následně omluvil a začal vstávat, nicméně druhý vyvolával konflikt osočováním obsluhy, že jsou rasisti, kteří jej nechtějí obsluhovat, k verbálnímu konfliktu se přidali další členové té skupiny a on se jim zejména snažil bránit ve vstupu na zahrádku, kde byli starší hosté a matky s dětmi. Poté muž s batohem a brýlemi na něj plivnul a začal rozkopávat nábytek, proto hosty, zejména matky

s dětmi, odvedli do restaurace a snažili se s kolegy bránit vstup na zahrádku. Na dotaz předsedy senátu, proč strčil do muže z již odcházející skupiny cizinců, což je zřejmé z videozáznamu, odpověděl, že skupina neodcházela, vracela se opakovaně. Následně na něj zaútočili čtyři muži ze skupiny, neměl tak možnost vidět útok na poškozeného V. Vzhledem k tomu, že se svědek v hlavním líčení v určitých bodech odchyloval od své dřívější výpovědi **byl podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu čten protokol o výpovědi svědka na čl. 513-520**, k němuž svědek na dotaz předsedy senátu upřesnil, že vyjma plivnutí a převrácení stolu s popelníkem před fyzickou konfrontací zachycenou na kamerovém záznamu k žádnému fyzickému konfliktu nedošlo. Dále svědek vypověděl, že dle jeho názoru byli cizinci v bojovém postavení, což je mu známo, protože se sám na střední škole dva roky učil jiu jitsu a rovněž trvá na tom, že odchod skupiny holandských turistů byl doprovázen vulgaritami ode všech mužů, konkrétní nadávky už si nepamatuje. Na dotaz obhajoby uvedl, že si nevzpomíná na vulgarity ze strany člena skupiny holandských turistů, kterého na videozáznamu strčil do zad. Po té, co mu bylo plivnuto do obličeje, už neměl zájem, aby jako hosté v restauraci setrvali, a spolu s kolegy jim bránil ve vstupu do restaurace.

Svědčyně Martina K., servírka v restauraci Polpo, v hlavním líčení k věci vypověděla, že viděla skupinu 6-7 osob s kelímky v ruce, kteří si chtěli sednout na rezervovaný stůl s označením, přičemž je kolego S. upozorňoval, že stůl je již rezervován a nelze vstupovat do restaurace s vlastním alkoholem. Po upozornění, že k vybranému stolu se nelze posadit, začala být skupina vulgární, což se kolega S. snažil uklidnit a následně se zapojil i manažer Milan M. Když jeden z cizinců, který měl šedé triko a větší břicho, kopl do stolu, začali se s manažerem M. pošťuchovat. Poté odešla dále obsluhovat hosty, a když vyšla ven, viděla, jak se kolegové perou, na zahrádce v té době seděli lidé, děti odvedla dovnitř do restaurace, manažer M. po ní rovněž chtěl, aby zavolala na ostrahu Quadria, pak už byla rovnou jednou paní přivolána záchranka. Ona sama napadení poškozeného V. neviděla.

Svědčyně Lucie L. k věci v hlavním líčení vypověděla, že v restauraci Polpo seděli na terase s kamarádkou slečnou V. a také s manažerem restaurace M., s nímž se znají. Na to k restauraci přišla skupinka 6-7 chlapců s kelímky s pivem a sedali si ke stolu s rezervačkou. Manažer M. je od jejich stolu upozornil, že stůl je obsazen, ale může je usadit jinde, pokud si vlastní alkohol vypijí mimo prostory restaurace. Jak seděl s nimi u stolu, v cizincích zřejmě vzbudil pocit, že je v restauraci pouze hostem, ale informoval je, že je manažer a nabídku k dopití alkoholu a usazení opakoval. Chlapci to ale nechtěli pochopit a začala slovní přestřelka, která dále eskalovala až to začalo být nepříjemné i pro hosty a začalo být evidentní, že tu zahrádku jen tak neopustí. Pak už zřejmě ani Milan M. neměl zájem, aby někde seděli, a snažil se je vyvést ven, přičemž začala padat sprostá slova. Jeden z cizinců přitom chytil židli od stolu a jakoby nervózně s ní bouchl o zem a něco se rozbilo, asi popelník. Pak se strhla i strkanice a někdo z té skupiny na Milana plivnul, takový kudrnatý muž v černém triku s batohem, začali kopance a takové věci směrem z té zahrádky k té soše, takhle situace ale na záznamu není. Mírek V., který tehdy měl pauzu a kouřil u Quadria, tam přiběhl pomoci k tomu, co se dělo, stejně jako kuchaři, to už byla ta regulérní bitka, tam se tehdy něco muselo stát, po čem Milan ztratil zábrany poté, co se tam už předtím odehrálo ve smyslu fyzické a verbální konfrontace. S kamarádkou tam rovněž vběhly je od sebe odtahovat, hlavně tu jednu skupinku, v níž byl Milan M., byl to z její strany zkrat běžet do bitky, Mírek a jeden pán z té skupiny se odpojili, a pak tam zůstal ležet, útok přímo na něj viděla ale až na kameře. Pak už i ti cizinci pochopili, že je něco špatně, začali se vracet k soše k tomu, co se stalo, ale byli lidmi vytlačeni pryč. Jeden z cizinců se rovněž snažil konflikt uklidňovat. Mirkovi se pak volala záchranka, protože tam zůstal ležet a pozvracel se. Z videozáznamu zřejmý strkanec do zad jednoho z členů odcházející skupiny považuje za součást předchozí konfrontace, která tam probíhala před tím samotným konečným útokem, kdy tam již byla verbální i fyzická potyčka.

Svědék Svatopluk M. k projednávané trestní věci v hlavním líčení uvedl, že v dané době byl v restauraci s přáteli na kávě, viděl, jak se z vedlejší restaurace vyhrnula spousta lidí, a začali se mlátit, nebylo zřejmé, kdo na koho útočí. Zaregistroval, jak poškozený číšník upadl, ale není mu známo, jakým způsobem upadl, zda ho někdo srazil či on sám zakopl. Ležel na zemi a jeden z těch mužů do něho kopal a druhý mu dával rány pěstí do hlavy.

Z výpovědi **svědka Igora M.**, barmana v restauraci Polpo, je soudu zřejmé, že když byl na baru, byl kolegyní osloven, aby šel na terasu, tam seděla skupinka osob u rezervovaného stolu, z nichž někteří měli kelímky s nějakým pitím, neví, zda to byl alkohol. Byl u nich kolega Lukáš S., který jim anglicky vysvětloval. Postával venku a situace se tam zvrtila, někteří z té skupinky cizinců odcházeli, někteří tam seděli, kopali do židlí, plivali, proletěl tam popelník, byli agresivní a nepříjemní. Pliváním, házením popelníků a kopáním do židlí napadali hosty. Takové situace se stávají, ale většinou to skončí slovní výměnou a odchodem. Obsluha restaurace proto stála u vchodu do restaurace, a cizinci byli tam, kde je socha Franze Kafky, kudy pak do prostoru vešel poškozený V., ví až z videozáznamu, je mu známo, že předtím kouřil cigaretu. Vznikla tam potom mela, z níž měl roztržené oblečení a obdržel nějaké rány, ale neví od koho. Rovněž samotný útok na poškozeného V. viděl až z videozáznamu. Není si vědom, co bylo impulzem k roztržce, strčení od Milana M. do jednoho z cizinců viděl až na videozáznamu, vnímal zejména, že se tam hodně nadávalo.

Svědčyně Libuše V. v hlavním líčení vypověděla, že v restauraci Polpo seděla jako host zády k soše hlavy Franze Kafky, a tedy spíše slyšela přicházet hlučnější skupinku k restauraci. Vstup do restaurace nebyl zřejmě ohraničen a pánové tedy přišli a sedli si k prvnímu stolu, na kterém byla rezervace. Manažer Milan M., který seděl s nimi u stolu, se otočil a upozornil je, že není vhodné přijít do restaurace s vlastním pitím, a pokud dopijí alkohol mimo restauraci a následně řeknou, kolik jich je, číšník je usadí u stolu, který není rezervován, a tímto hádka v podstatě začala. Z jejího pohledu je asi vyprovokovalo, že byli požádáni, aby alkohol nejprve dopili mimo restauraci. Pamatuje si pouze verbální napadání, které se vyostřovalo, nadávky typu „jsi rasistka, fuck you“, plivání si nevšimla, následně tam už bylo více číšníků, kteří se snažili tu situaci uklidnit. Někdo snad prý tam vzal i nůž a útočil nožem. Samotný útok, co mu bezprostředně přecházelo, ani zranění poškozeného V. neviděla, volala v té době na policii, přibíhalo a odbíhalo tam více osob.

Z výpovědi **svědka Lukáše S.**, číšníka v restauraci Polpo, je soudu zřejmé, že během toho, co obsluhoval na zahrádce restaurace, si dva mladíci s pivem sedli ke stolu, který byl rezervovaný, začal s nimi komunikovat manažer restaurace, ten ale zase tak dobře anglicky neumí, proto šel situaci řešit on sám. Vysvětloval klukům, že nemohou sedět u stolu, který je rezervován, ještě s vlastními nápoji, nicméně jim bylo nabídnuto, že když alkohol dopijí, připraví jim stůl, což nebyl problém, protože na zahrádce bylo dost místa, nebo také mohou s vlastním alkoholem odejít. Jeden ze skupiny, který byl útlejší postavy, to pochopil se slovy sorry, kdežto druhý z mužů silnější postavy s tím měl problém a začal s osočením „fuck you“. Během tohoto stál manažer M. za ním. Další z mužů, který měl žluté triko, chtěl zezadu něco řešit, a bylo mu vidět na očích, že je agresivní, ale ostatní ze skupiny jej drželi, stejně jako muže s batohem. Během diskuze tam určitě spadl popelník a rozbil se, periferně viděl i plivání, jedna z žen, které tam byly jako hosté, mu řekla, že muž v černém triku se sápal po noži, ale ona jej stihla sebrat. Zatímco diskutoval s dvěma z mužů ze skupiny, přitom měl pocit, že poškozený V. tam stál někde u něho, není si jist, po jeho pravé straně se to začalo mlít, proto neví, co bylo bezprostředně impulzem k potyčce a neviděl ani útok na poškozeného V., který tam zůstal ležet v bezvědomí a krvácel.

Ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu byl přečten protokol o výsledku **svědkyně Kláry D.**, která v přípravném řízení vypověděla, že v restauraci Polpo byla ten den s dětmi na večeři, seděli na

zahrádce. V průběhu večere tam došlo nejprve ke křiku a slovní roztržce mezi přicházejícími hosty, skupinou mužů tmavší pleti v počtu cca 7 osob, a obsluhou restaurace. Příchod těch mužů nezaregistrovala, seděla zády k nim. Roztržku zaregistrovala až tehdy, když byla hlasitá. Slyšela, jak obsluha restaurace mužům říká, aby odešli a dopili si alkohol, který měli v ruce, viděla minimálně dva muže z té skupinky s půllitrem piva v ruce. Obsluha jim říkala, že až dopijí pivo, připraví jim v restauraci stůl. Když se otočila, viděla stát skupinu mužů na hranici terasy a ulice. Slovní konflikt trval 1-2 minuty od doby, kdy ho zaregistrovala, velice rychle přešel ve fyzické napadání, v agresivitu. Jeden z těch mužů, silnější postavy s černým tričkem a černými vlasy, kopl do stolu. V ten moment menší pán z obsluhy (později zjistila, že je to manažer restaurace) strčil do jednoho z těch hostů. Strčil ho proto, že od toho stolu, do kterého kopl ten muž v černém, odletěla židle a stůl se posunul směrem do restaurace. Židle odletěla směrem na hosty, kteří seděli u dalšího stolu. Manažer strčil do muže, který se snažil držet tu skupinu agresivních hostů, kteří se domáhali vstupu do restaurace, šlo o muže sportovní postavy oblečeného do džínových šortek a tělového trička, byl z té skupiny nejmenší, měl svaly. Tento muž stál celou dobu před dvěma vysokými muži, z nichž jeden měl bílé tričko a druhý asi žluté. Tito dva muži byli spolu s tím mužem v černém triku nejagresivnější. Ve skupince byl muž, který to celé uklidňoval, a ještě jeden muž v tělovém tričku, který stál opodál, nadával, ale fyzicky se do potyčky nijak nezapojoval. V okamžiku, kdy muž v černém tričku kopl do stolu, začala panika. Hostům došlo, že skupina urostlých mužů se snaží dostat do restaurace, a že jsou hodně agresivní, a začali mít strach, nevěděli, co se děje, strach měly i její děti. Z chování těch mužů bylo zřejmé, že věc nechtějí řešit jen slovně, že chtějí jít do útoku. Poznala to z řeči těla a z jejich gest, byli v předklonu a bylo vidět, že nechtějí odejít. Útočníci něco anglicky říkali, ale nerozuměla jim, mluvilo tam hodně lidí najednou a byl tam křik. Pak došlo k pěstnímu souboji a kopání. V tu chvíli se do věci zapojil vysoký číšník a bránil svého kolegu. Tento vysoký číšník a ještě jeden v černé košili s delšími hnědými vlasy přišli do prostoru vchodu na zahrádku restaurace ještě předtím, než manažer strčil do muže v tělovém tričku. Kvůli postavám, které stály mezi ní a mezi tou skupinkou, přesně neviděla, jak se ten vysoký číšník do strkanice zapojil, neví, jestli jen do někoho strčil nebo do někoho kopnul. Poté, co manažer strčil do toho muže v tělovém tričku, dal jeden muž z té skupiny manažerovi pěstí, bylo to rychlé. V tu chvíli odvedla děti do restaurace. Někdo z obsluhy ji prosil, aby zavolala policii nebo záchrannou službu s tím, že venku nějaký člověk krvácí. Běžela ven, aby mohla záchrance popsat situaci. Když doběhla před sochu Franze

Kafky, stála tam paní, která už komunikovala se záchrannou službou, na zemi ležel zraněný číšník. Vzhledem k tomu, že číšník nekomunikoval a silně krvácel, snažili se ho dát do stabilizační polohy a pomocí obkladů aspoň částečně zastavit krvácení. Neví přesně, co se na tom náměstíčku dělo v době, kdy byla u toho zraněného číšníka, protože ona se soustředila jen na něj. V tu dobu u jednoho ze stolů na zahrádce seděli dva starší muži, Češi okolo 50 let, dále tam bylo cca osm starších anglicky mluvících turistů, kteří seděli u dvou spojených stolů, myslí si, že tito hosté část konfliktu natáčeli.

Podle § 213 odst. 1 trestního řádu byla předložena právní pomoc z Nizozemska, jejíž součástí byl protokol o výslechu svědka B. K., protokol o výslechu svědka P. K., protokol o výslechu svědka S. N., protokol o výslechu svědka S. S., protokol o výslechu svědka A. Haji R., protokol o výslechu svědka P. B. a protokol o výslechu svědkyně K. A. V.

Z výslechu **svědkyně Karin Evy V.** získané v rámci právní pomoci soud zjistil, že kolem 18:30 seděla s přáteli na zahrádce italské restaurace v Praze s výhledem na náměstí, u stolu jich bylo osm. Atmosféra byla dobrá, dokud se tam nestrhla rvačka mezi pracovníky restaurace a skupinou mužů, až později zjistili, že se jednalo o Nizozemce. Ke rvačce došlo zhruba v 19:15, bylo jim zrovna servírováno jídlo, když k zahrádce přišla skupinka 6 nebo 7 mužů. Nejprve došlo k verbálnímu konfliktu mezi číšníky a muži, kteří přišli. Slyšela, jak muži číšníkům anglicky nadávají, nicméně neví, o co v konfliktu šlo, viděla, jak jeden z mužů, který měl na sobě černé

triko a batoh, kopl do židle na zahrádce nebo s ní hodil směrem k číšníkům, působilo to provokativně. Jiný muž, který měl triko asi bílé barvy, vyzýval číšníky v angličtině, aby si to s ním rozdali, něco ve smyslu „you and me fight, fuck you“ a dále zaujal postoj boxera, jiný muž tuto osobu od číšníků odtáhl, nicméně se všechno potom odehrálo velmi rychle. Pak už jen viděla, jak si navzájem rozdávají rány. V určitou chvíli se zdálo, že hádka skončila, obě strany se mezitím přemístily k soše Kafky. Najednou vyrazili dva muži směrem k číšníkům, viděla, jak oba muži chytili číšníka za triko a sejmuli ho, jeden z těch mužů si na něj sedl a několikrát číšníka bouchnul do hlavy, druhý kopnul číšníka do zad, číšník poté ležel. Následně muži od číšníka odcházeli, on se pokusil zvednout, když to ti dva uviděli, vrátili se k němu a kopl ho do hlavy ve chvíli, kdy se pokoušel vstát. Číšník následkem toho upadl na sochu a zkolaboval, vypadalo to, že je mrtvý. Útok na číšníka viděla velmi dobře, protože se na něj soustředila. Ostatní muži se s číšníky rovněž prali. Pak už postupně skupinka mužů z náměstí odešla, krátce poté přijela záchranná služba. Číšníci jim později ke sporu řekli, že se nepohodli kvůli tomu, že skupina mužů chtěla na zahrádce vypít vlastní přinesený nápoj.

Z **protokolu o ohledání místa činu** je soudu zřejmé, že na místě činu byly nalezeny stopy věcné: plastový kelímek na mřížce drenážního kanálku před restaurací Polpo a rozbitý skleněný popelník cca 20 cm od levého rohu podstavce sochy, a stopa biologická: stěr krevní stopy z chodníku.

Ze **záznamu kamery č. 1 OC Quadria** na příloženém CD č. 1 ze dne 21. 4. 2018 je soudu zřejmé, že v záznamovém čase 19:25:13 – 19:27:48 se skupinka holandských turistů pohybuje nejprve u východu z restaurace Polpo, přičemž ze strany člena skupiny holandských turistů nižší postavy v tělovém triku je snaha vystrkávat členy skupiny z restaurace ven k odchodu, následně do zad tohoto muže strká manažer Milan M. a již odcházející členové této skupiny se vracejí zpět k útoku na manažera, čímž zcela zřejmě vzniká roztržka. Následně ze zahrádky restaurace Polpo, kde stál zprvu u východu z restaurace mezi dalšími zaměstnanci a poté mezi stoly, vybíhá do prostoru roztržky poškozený Miroslav V., zprvu udeří muže v tělovém triku a následně z nezjištěného důvodu upadne a udeří se hlavou o dlažbu v prostoru před sochou Franze Kafky, přičemž k němu přistoupí člen skupiny ve žlutém triku a džínových krátkých kalhotkách a začne jej opakovaně bít pěstí do hlavy, další muž v bílém triku a džínových krátkých kalhotkách jej opakovaně kopá do oblasti zad a boků a poté, co po ukončení této části útoku, poškozený V. stojí na čtyřech a zřejmě se snaží zvednout ze země, kopne jej muž ve žlutém triku a džínových krátkých kalhotkách pravou nohou do hlavy a poté jej do hlavy rovněž kopne muž v bílém triku a džínových krátkých kalhotkách, přičemž po tomto útoku zůstává poškozený V. ležet na zemi a skupina postupně za pokračování a postupného ukončování dalších dílčích potyček se zaměstnanci restaurace Polpo opouští prostor náměstí. Ze **záznamu kamery č. 2 OC Quadria** v záznamovém čase 19:26:54 – 19:29:35 je patrné, že v čase 19:27:09 přichází do prostor restaurace Polpo pod slunečníky poškozený V. z místa vně restaurace, přičemž skupina holandských turistů se již před tímto jeho příchodem a v jeho průběhu pohybovala u východu restaurace, kterým poškozený V. vešel do prostoru předzahrádky restaurace. Následně v čase 19:27:30 vystrkuje zejména jeden z členů holandské skupiny turistů další členy této skupiny z restaurace ven k odchodu, přičemž v čase 19:27:42 vezme manažer Milan M. v rychlosti za židli, strká do zad člena skupiny holandských turistů v tělovém triku, který je bezprostředně předtím vystrkával a pobízel k odchodu, následně se k němu skupina vrací, muž v bílém triku a krátkých džínových kalhotkách jej kope do hrudi. Do záznamu kamery poté vchází poškozený V. a kopne do muže, kterého předtím strčil provozní M. a následně vybírá směrem k soše Franze Kafky, kdy z nezjištěného důvodu před ní upadne, po té k němu přistoupí muž ve žlutém triku a krátkých džínových kalhotkách a opakovaně jej pěstí bije do hlavy, přičemž další muž v bílém triku a krátkých džínových kalhotkách jej kope do zad a do boků, následně se poškozený snaží přes všechny čtyři zvednout ze země, když se k němu opakovaně otočí muž ve žlutém triku a kopne

jej do oblasti hlavy, ze záznamu je patrný také kop směrem k poškozenému i ze strany muže v bílém triku a krátkých džínových kalhotách. Po tomto útoku zůstává poškozený V. ležet na zemi před sochou Franze Kafky v čase 19:28:01.

Z šetření policejního orgánu na čl. 795-828 včetně fotodokumentace k vyhodnocení kamerových záznamů s cílem zjištění jednotlivých účastí osob na napadení dne 21. dubna 2018 je soudu zřejmé, že muž ve žlutém triku a krátkých džínových kalhotách, který byl na videozáznamu OC Quadria zachycen, jak rány pěstí utočí na hlavu poškozeného V. a následně jej zasáhl nohou do hlavy, byl ztotožněn jako Armin N., nar. xxx. Muž v bílém triku a krátkých džínových kalhotách, který byl na videozáznamu OC Quadria zachycen, jak kopal poškozeného V. do oblasti hrudníku a boku, a následně, když se poškozený V. snažil zvednout ze země, jej zasáhl nohou do hlavy, kdy po tomto úderu poškozený upadl do bezvědomí, byl ztotožněn jako Arāsh N., nar. xxx.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství k posouzení způsobených zranění poškozeného Miroslava V. a z výslechu znalce MUDr. Ivana Procházky u hlavního líčení pro soud vyplynulo, že poškozený Miroslav V. utrpěl dne 21. 4. 2018 velmi závažné poranění skeletu obličejové i mozkové části lebky a nitrolebního prostoru, tzv. kraniotrauma, a to: tříštivou komplikovanou zlomeninu pravé lící kosti a přilehlé části horní čelisti, tříštivé zlomeniny pravé očnice, které postihovaly obě stěny, strop i spodinu charakteru, s prolomením vnitřní stěny do dutiny horní čelisti, zlomeninu kosti čelní s lomnou linií přecházející dutinou čelní na spodinu lební do přední jámy lební v místě kosti klínové, zlomeniny nosních kůstek, vícečetné zlomeniny pravé kosti spánkové s pokračováním lomných linií na spodinu lební do oblasti střední jámy lební, pohmoždění pravého spánkového laloku mozku, krvácení nad i pod tvrdou plenu mozkovou i pod mozkovou pavučnici ve spánkové krajině vpravo, tržně zhmožděnou ránu pravého obočí, tržně zhmožděnou ránu ve spánkové krajině velikosti cca 1,5 cm, známky pohmoždění hrudní a břišní stěny s přechodnou přítomností malého množství krve v moči, bez prokazatelných úrazových změn orgánů dutiny břišní, včetně ledvin, a pohmoždění měkkých tkání v oblasti pravého hlezna. V souvislosti s uvedeným poraněním lebky a mozku bylo dále zjištěno pohmoždění měkkých tkání s výrazným otokem a krevními výrony zejména v oblasti pravé strany obličejové, proniknutí vzduchu do pravé očnice a do dutiny lební, zakrvácení dutiny horní čelisti a dutiny čelní, porušení funkce II. větve trojklanného nervu vpravo se snížením citlivosti v oblasti pravé tváře a poúrazový otok mozku v místě pohmoždění pravého spánkového laloku mozku. Mnohočetné zlomeniny obličejové i mozkové části lebky s ložiskovým pohmožděním mozku, nitrolebním krvácením a pohmožděním okolních měkkých tkání s tržně zhmožděnými ranami vznikly účinkem tupého násilí, které velkou intenzitou účinkovalo opakovaně na obličejovou i mozkovou část hlavy Miroslava V. zepředu a zprava. **Prudké úder pěstí ruky do oblasti obličejové (poranění obličejového skeletu) a kopy nohou do mozkové části lebky (poranění klenby a spodiny lební, nitrolební krvácení, pohmoždění mozku) tak, jak vyplývá ze zjištěných okolností a zejména z kamerového záznamu, může velmi dobře vysvětlit vznik všech úrazových změn v oblasti hlavy. Známky pohmoždění hrudní a břišní stěny a pravého hlezna vznikly účinkem tupého násilí, které střední intenzitou účinkovalo na místa vzniku úrazových změn, opět například kopy nohou uvedenou intenzitou. **U Miroslava V. bylo podle znalce zjištěno velmi závažné poranění lebky a mozku. Tupé násilí o velké síle může v oblasti hlavy způsobit vážně úrazové změny, například poranění lebky a nitrolebních struktur se zlomeninami lebečních kostí a s možností nitrolebního krvácení, případně i přímého poranění mozkové tkáně (pohmoždění mozku) i s přímým ohrožením života poškozeného tak, jak bylo u Miroslava V. zjištěno. Vzhledem k pravděpodobnému mechanismu i intenzitě násilí u poškozeného hrozilo ještě rozsáhlejší poranění nitrolebního prostoru, zejména rozsáhlejší zlomeniny s nitrolebním krvácením a rozsáhlejší poranění mozkové tkáně.** Tupé násilí velké intenzity v oblasti hrudní a břišní stěny může vést ke vzniku komplikovaných zlomenin žeber**

s proniknutím úlomků do dutiny hrudní a následným únikem vzduchu a krve do dutiny hrudní, tupým poraněním hrudních a břišních orgánů, zejména plic, srdce, jater, sleziny, ledvin a zažívací trubice, se zakrvácením tělních dutin, přímým ohrožením života, následnou komplikovanou léčbou s nejistým výsledkem plnohodnotného zhojení. Udávaný mechanismus, tedy kopy nohou, byl způsobitelný ke vzniku závažných úrazových změn i v oblasti hrudníku a břicha, které mohly vést k závažné poruše zdraví i přímému ohrožení života Miroslava V. Vážné poranění lebky a mozku si vyžádalo po prvotním ošetření na Stomatologické klinice VFN hospitalizaci na Neurochirurgické klinice NNH od 21. 4. 2018 do 26. 4. 2018 a následně po stabilizaci zdravotního stavu od 26. 4. 2018 do 8. 5. 2018 na Stomatologické klinice VFN. Bezprostředně po vzniku poranění v léčbě dominovalo sledování a podpora základních životních funkcí, léčba otoku mozku a k prevenci případné infekce byla podána antibiotika. Pro komplikované zlomeniny obličejového skeletu byla následně na Stomatologické klinice VFN provedena operace se srovnáním lomných linií a jejich fixací kovovým materiálem. Další průběh byl již bez vážnějších komplikací, při kontrole dne 4. 6. 2018 se již začalo zlepšovat nervové zásobení pravé tváře. Součástí následné péče jsou pravidelné neurologické kontroly a rehabilitace. U Miroslava V. došlo k omezení obvyklého způsobu života jednak po dobu hospitalizací na specializovaných zdravotnických pracovištích, a jednak nutností dodržovat následný léčebný režim v důsledku vážného nitrolebního poranění, který v době zpracování znaleckého posudku trval, včetně pracovní neschopnosti. K otázce trvalých následků se dle znalce nelze vyjádřit jednoznačně. Vzhledem k tomu, že mozková tkáň nemá schopnost obnovy, s určitostí dojde v místě ložiska pohmoždění pravého spánkového laloku mozku k trvalé ztrátě funkční mozkové tkáně. Do budoucna nelze vyloučit i pozdní následky poranění lebky a mozku, např. pouřazovou epilepsii, případné porušení duševních a hybných funkcí poškozeného. K této otázce se bude možno vyjádřit až v delším časovém intervalu od vzniku poranění, nejméně s odstupem jednoho roku a po podrobném neurologickém vyšetření. Znamky pohmoždění hrudní a břišní stěny a pravého hlezna se zhojily bez speciální léčby a bez předpokladu vzniku trvalých následků. Mnohočetné vážné poranění lebky a mozku, jak bylo objektivně zjištěno u Miroslava V., vedlo jednak k přímému poškození mozku jako životně důležitého orgánu a současně k rozsáhlému narušení celistvosti skeletu mozkové i obličejové části lebky jako celku, včetně nitrolebního prostoru a poranění trojklaného nervu vpravo, s následnou komplikovanou léčbou a vážnou, delší dobu trvající poruchou zdraví, která trvala i v době zpracování znaleckého posudku. **Ze soudně lékařského hlediska je nutno posoudit komplexně poranění lebky, nitrolebního prostoru a mozku jako těžkou újmu na zdraví.** Znamky pohmoždění hrudní a břišní stěny a pravého hlezna nevedla k výraznějšímu omezení obvyklého způsobu života poškozeného po dobu delší jednoho týdne a ze soudně lékařského hlediska sama o sobě nedosahovala závažnosti ublížení na zdraví. Pro rozhodnutí o výši odškodného lze považovat za orientační bodové hodnocení odškodnění bolesti za úraz podle Metodiky Nejvyššího soudu ze dne 14. 4. 2014. Zjištěná zranění znalec klasifikoval 1.212 body. Ze závěrů doplnku **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství** je zřejmé, že u poškozeného Miroslava V. byla zjištěna velmi závažná poranění lebky a dutiny lební, která jej přímo ohrozila na životě. Intenzita působícího násilí na hlavu byla velká, avšak nedosáhla takové úrovně, která by byla způsobitelná ke vzniku ještě závažnějších úrazových změn, tedy rozsáhlejších zlomeninám s nitrolebním krvácením a rozsáhlejšímu poranění mozkové tkáně, např. charakteru drtivého poranění hlavy. Kontuze mozku, tedy pohmoždění mozkové tkáně tak, jak bylo zjištěno u poškozeného, bylo 25x31x24 mm, tedy nebylo drobné, rovněž nitrolební krvácení ačkoliv nemělo progresi, nebylo opět drobné, dosahovalo síly až 7 mm. Ložiskové pohmoždění mozku je poranění, které je provázáno tzv. kolaterálním edémem, tedy otokem tkáně v místě pohmoždění, které když není léčeno, pak typickým průběhem je, že kolaterálním edém postupně přechází na okolní mozkovou tkáň, až postihne hemisféru a tam pak dojde k přetlaku těch středočervených struktur. Antihematózní léčba je zřejmá z propouštěcí zprávy Neurochirurgie Nemocnice Na Homolce ze dne 26. 4. 2018. **Závažné poranění lebky a mozku, provázené nitrolebním krvácením tak,**

jak bylo zjištěno u Miroslava V., by bez odborné lékařské péče vedlo ke smrti zejména rozvojem úrazového otoku mozku s bezvědomím, které by přešlo do hlubokého komatu a smrti mozku, se zástavou základních životních funkcí, a to obvykle v průběhu desítek minut až jednotek hodin po vzniku poranění. Výsledná závažnost úrazových změn je kromě konkrétního mechanismu jejich vzniku závislá zejména na intenzitě působícího násilí. Kop nohou do oblasti hrudní stěny je obecně způsobilý ke vzniku závažných úrazových změn v oblasti skeletu hrudníku a dutiny hrudní, je-li veden velkou intenzitou. U Miroslava V. působilo tupé násilí na hrudní stěnu v průběhu konkrétního úrazového děje intenzitou střední, která nebyla způsobilá, a to i kopem nohy ke vzniku závažných úrazových změn v oblasti skeletu hrudníku a orgánů dutiny hrudní.

Z oponentního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství k posouzení zranění poškozeného Miroslava V. předloženého obhajobou a z výsledku znalce MUDr. Jiřího Hladíka u hlavního líčení k tomuto znaleckému posudku je soudu zřejmé, že znalec MUDr. Hladík zcela obdobně popsal poranění, která poškozený V. utrpěl, jako je tomu ve znaleckém posudku MUDr. Procházky včetně mechanismu jejich vzniku. Znalec Hladík konstatoval, že zranění poškozeného V. je vážným poraněním majícím ze soudně lékařského hlediska charakter těžké újmy na zdraví a to pro poškození důležitého orgánu a to jak ložiskového pohmoždění mozku s drobným krvácením do mozkových obalů, tak i pro mnohočetné zlomeniny obličejového skeletu. Všechna zranění vznikla tupým násilím působícím opakovaně do hlavy – do obličejové části vpravo a vlasaté části vpravo – pravé spánkové krajiny velkou silou (při hodnocení malá – střední – velká). Poranění obličejové části lze velmi dobře vysvětlit opakovanými údery pěstí a kopy do obličeje vedenými velkou silou. Charakter a rozsah zlomeniny lebky vpravo, tj. vícečetné zlomeniny pravé spánkové kosti probíhající na spodinu lební do střední jámy lební vpravo s nitrolebním poraněním, vznikly rovněž tupým násilím působícím velkou silou a o velké ploše a její vznik odpovídá urychlenému nekoordinovanému pádu s udeřením se pravou spánkovou krajinou hlavy o pevnou tvrdou podložku, tj. dlažbu – tento úder do hlavy včetně následného „odskoku“ hlavy po dopadu na dlažbu je dobře patrný na znalci předloženém videozáznamu v čase 19:26:08 z kamery od ul. Vladislavova. Takovýto typ poranění je typický pro nekoordinované pády např. v opilosti, pády z menší výšky apod. a nesvědčí pro kop do uvedené oblasti, tj. pravé spánkové krajiny. Znalec MUDr. Hladík rozporuje hodnocení znalce MUDr. Procházky, že by poranění lebky a mozku poškozeného V., provázené nitrolebním krvácením tak, jak bylo zjištěno, vedlo bez odborné lékařské péče ke smrti poškozeného výše znalcem popsaným způsobem s poukazem na to, že není pravdou, že by zranění vyžadovalo podporu základních životních funkcí - postižený nebyl napojen na umělou plicní ventilaci, ani mu nebyly podávány tzv. vasopresorické látky (léky k zajištění oběhové podpory). Znalec odkazuje na GCS – Glasgow Coma Scale (Glasgowská stupnice hloubky bezvědomí) užívanou celosvětově pro vyhodnocení závažnosti poranění a s ním související prognózy přežití zejména k hodnocení míry vědomí člověka, kdy hodnota GCS byla dne 21. 4. 2018 v 21:56 hod. tj. v době neurologického konziliárního vyšetření stanovena jako GCS 12 a v době přijetí na Neurochirurgii Nemocnice Na Homolce téhož dne, tj. 21. 4. 2018 v hodnotě GCS 13-14. Metoda se skládá ze tří samostatných testů. Bodová ohodnocení všech tří testů se sečtou a výsledek udává úroveň vědomí. Maximální výsledek je 15 bodů, což znamená, že pacient je plně při vědomí. Nejmenší je výsledek 3 a většinou se jedná o pacienty ve stavu klinické smrti, nebo v hlubokém komatu, 8-3 závažná porucha vědomí, 9-12 střední porucha vědomí, 13-14 lehká porucha vědomí, 15 plné vědomí, bez patologie. Podle standardů v medicíně až pacienti s GCS 8 a méně jsou hospitalizováni na vysoce specializovaných pracovištích – tj. anesteziologicko – resuscitačních. Pokud by byl poškozený ve zdravotním stavu dle znaleckého posudku MUDr. Procházky, musel by podle postupu lege artis být hospitalizován na Anesteziologicko - resuscitačním pracovišti s častými pravidelnými konziliárními vyšetřeními neurologem a neurochirurgem. Rovněž znalec cituje ze zdravotnické dokumentace, že pacient byl

při vědomí při příjezdu záchranné služby, v sanitě opětovně zvracel, po příjezdu na ambulanci byl stále při vědomí, nebyla mu stanovena antiedematózní terapie bezprostředně po hospitalizaci, a také je z dokumentace zřejmá oběhová a dechová dostatečnost při hospitalizaci. Dle CT je z dostupné lékařské dokumentace zaznamenán drobný epidurální a subdurální hematom, který dle znalce Hladíka představuje drobné krvácení na a pod tvrdou mozkovou plenu, pakliže by došlo k ohrožení života, byl by neurologicky realizován operační úkon a krevní výron by byl odsát. Nelze předpokládat, že by se otok toliko zvětšil, když byl drobný a lokální, a po celou dobu u něj nedocházelo k expanzi. Observace a monitorace obsažená ve zdravotnické dokumentaci je zcela běžný postup, ale nikoliv vysoce specializovaný. V případě poškozeného nebyla realizována žádná vysoce specializovaná léčba, pouze léky proti bolesti hlavy a zvracení, antibiotika, nikoliv antiedematózní léčba, alespoň ne bezprostředně v průběhu tří hodin po úrazu, ačkoliv úrazové otoky mozku probíhají někdy velmi rychle a dramaticky, a rovněž nikoliv další podpůrná léčba, přesto pacient nezemřel bez odborné pomoci v řádu několika desítek minut, jak je uvedeno ve znaleckém posudku MUDr. Procházky. **Poškozený Miroslav V. následkem utrpeného poranění ze dne 21. 4. 2018 nebyl bezprostředně a ani následně uhozen na životě (vyjma případných pozdních komplikací – např. nitrolební infekcí apod.)**

K posouzení **duševního zdravotního stavu poškozeného Miroslava V.** byl zpracován znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie.** Z tohoto znaleckého posudku ze dne 31. 5. 2018 včetně jeho doplňku ze dne 25. 11. 2018 a **z výsledku znalce MUDr. Petra Navrátila** v hlavním líčení dne 16. 4. 2019, je soudu zřejmé, že poškozenému Miroslavu V. vznikla v důsledku události prožité dne 21. 4. 2018 posttraumatická stresová porucha, s ohledem k tomu byla nasazena medikace a poškozený zahájil psychoterapii. Z psychiatrického hlediska má symptomatiku ráz ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 tr. zákoníku. Omezení v obvyklém způsobu života má dlouhodobý ráz, nicméně tato porucha obvykle trvalé následky nezanechává, zpravidla do dvou let velká většina těchto diagnóz odezní, při znalosti posuzovaného je prognóza spíše dobrá. Dopad posttraumatické stresové poruchy spočívá dle znalce v nalezené psychopatologii zaznamenané v objektivním psychopatologickém nálezů jak u znalce psychiatra, tak i u klinického psychiatra, porucha se projevuje těžkými úzkostnými obtížemi při vzpomínce, depresivními příznaky, paměťovými reminiscencemi, narušením spánku, poruchou koncentrace a rozkolísáním emotivity. Neurotická symptomatika nevyklučuje účast na sociálních výkonech, pouze je znesnadňuje.

V souvislosti se zraněním poškozeného Miroslava V. se k trestnímu řízení připojila se svým nárokem na náhradu škody Vojenská zdravotní pojišťovna ČR a to ve výši původně 126.086,- Kč, přičemž do spisu doložila vyčíslení nákladů léčebné péče o poškozeného V. spolu s podrobným rozpisem jednotlivých lékařských úkonů. S ohledem na skutečnost, že Miroslav V. podstoupil další operaci, byla dne 5. 4. 2019 částka nároku na náhradu škody aktualizována v částce 158.836,-Kč.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ze dne 30. 6. 2018 k posouzení způsobených zranění poškozeného Miroslava V. ze dne 21. 4. 2018 bylo stanoveno bodové ohodnocení odškodnění bolesti ve výši 1212 bodů. Dále bylo znaleckým posudkem MUDr. Milana Kutáčka ze dne 17. 9. 2018 z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie, specializace traumatologie a odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví doloženo bolestné za první operaci ze dne 21. 4. 2018 ve výši 15 bodů a druhou operaci ze dne 30. 4. 2018 ve výši 182 bodů. Znaleckým posudkem MUDr. Milana Ríchtra, CSc. ze dne 26. 4. 2019 z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie, specializace traumatologie a poúrazové následky, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví bylo bolestné poškozenému za třetí operaci ze dne 5.12.2018 určeno na 190 bodů a za čtvrtou operaci ze dne 4.3.2019 na 40 bodů. Znalecký posudek MUDr. Tichého ze dne 20. 4. 2019 reflektující diagnózu posttraumatické stresové poruchy jako následku napadení

a diagnózu poruchy adaptace na následky napadení stanovil bolestné na 110 bodů. Celkem tedy bylo bolestné znalci určeno v hodnotě 1749 bodů, přičemž při hodnotě 295,-Kč za bod činí bolestné částku 515.955,-Kč. Snížení společenského uplatnění v rámci stanoveného počtu bodů bylo znalcem MUDr. Richtrem, CSc. určeno v částce 94.474,-Kč a znalcem MUDr. Tichým ve výši 1.278.549,-Kč, celkem tedy v částce 1.373.023,- Kč.

Ke dni rozhodnutí soudu byla poškozenému ze strany obžalovaného Aräshe N. uhrazena dne 26. 4. 2019 částka 51.000,-Kč, která byla dle vyjádření zmocněnce poškozeného V. užitá k dílčí úhradě ztížení společenského uplatnění vyčísleného v posudku MUDr. Richtra, CSs. v částce 94.474,-Kč, tedy z této částky zbývá uhradit 43.474,-Kč.

Z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 26. 4. 2018, sp . zn. 9 T 18/2018, který nabyl právní moci dne 26. 4. 2018, je soudu zřejmé, že tímto trestním příkazem byli B. K., P. K. a N. S. uznáni vinnými přečinem výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku ve formě spolupachatelství podle ust. § 23 tr. zákoníku a byl jim uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon jim byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 měsíců, a trest vyhoštění z území České republiky v trvání 5 let.

Ve věci byl zpracován též kombinovaný **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, specializace klinická psychologie**, ke zkoumání duševního stavu obžalovaných. V případě obžalovaného Armina N. z tohoto znaleckého posudku a z výslechu znalkyně z oboru psychiatrie MUDr. Aleny Gayové u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný netrpěl v době činu duševní chorobou nebo poruchou. Obžalovaný mohl v době spáchání činu plně rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat. Bude-li prokázáno, že byl v době činu pod vlivem alkoholu, jeho ovládací schopnosti by podle znalkyně byly snižené, ne však forenzně významně. Dle znalkyně byl rovněž útok dle videozáznamu velice pečlivě fyzicky koordinován, v případě vyšší hladiny alkoholu by koordinace nemohla být tak dobrá. Obžalovaný Armin N. není na alkoholu závislý, může se jeho požití zdržet a pití kontrolovat, zná jeho účinek na svoji osobu. Možný uváděný palimpsest (okénko) v době činu je porucha paměti, způsobená vlivem alkoholu, nikoli porucha vědomí, a nijak jeho přičetnost nesnižuje. Obžalovaný Armin N. není závislý na návykových látkách ani alkoholu, je plně schopen se jejich požití zdržet a požívání kontrolovat. Z medicínského hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný, a proto znalci žádnou ochrannou léčbu nenavrhli. Dále ze znaleckého posudku a z výslechu znalce prof. PhDr. Petra Weisse za odvětví psychologie u hlavního líčení soud zjistil, že v případě obžalovaného jde o jedince intelektově nadprůměrného (IQ 122), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu (ve smyslu psychózy), o zvýšené agresivitě, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech či závažnějším narušení základních psychických funkcí. Pravděpodobnost manifestně agresivních projevů u obžalovaného není zvýšená. Možnosti jeho resocializace jsou příznivé. K motivaci uvedeného trestného činu se znalec vyjádřil tak, že není podmíněna žádnou vážnější psychologickou patologií, podle vyjádření obžalovaného Armina N. souvisela s jeho pocitem ohrožení a stresu.

V případě obžalovaného Aräshe N. z tohoto znaleckého posudku a z výslechu znalkyně z oboru psychiatrie MUDr. Aleny Gayové u hlavního líčení soud rovněž zjistil, že obžalovaný netrpěl v době činu duševní chorobou nebo poruchou. Jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti byly v době činu zachovalé, pouze v případě prokázání skutečnosti, že byl obžalovaný Aräsh N. v době činu pod vlivem alkoholu, by jeho ovládací schopnosti byly snižené, ne však forenzně významně, jeho rozpoznávací schopnosti by byly zachovalé. Charakter trestného činu i způsob jeho provedení nesvědčí pro patickou ani těžkou opilost, která by jeho přičetnost snížila. Obžalovaný není na alkoholu závislý, může se jeho požití zdržet i pití kontrolovat, zná jeho účinek na svoji

osobu. Obžalovaný Aräsh N. není závislý na návykových látkách ani na alkoholu, je plně schopen se zdržet jejich požití, z medicínského hlediska není jeho pobyt na svobodě nebezpečný, a proto znalci žádnou ochrannou léčbu nenavrhlí. Dále ze znaleckého posudku a z výslechu znalce prof. PhDr. Petra Weisse za odvětví psychologie u hlavního líčení soud zjistil, že v případě obžalovaného jde o jedince intelektově mírně nadprůměrného (IQ 114), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu (ve smyslu psychózy), o zvýšené agresivitě, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech či závažnějším narušení základních psychických funkcí. Osobnost obžalovaného je bez výraznějších anomálií, emocionalita celkem diferenciovaná, efektivita a psychika dostatečně stabilní. Možnosti jeho resocializace považuje znalec za příznivé. Pravděpodobnost manifestně agresivních projevů u obžalovaného není patologicky zvýšená. Ani v případě obžalovaného Aräshe N. není motivace uvedeného trestného činu podmíněna žádnou vážnější psychickou patologií, podle vyjádření obžalovaného Aräshe N. souvisela s jeho pocitem ohrožení a únavy. K tomuto znalkyně MUDr. Gayová shodně pro oba obžalované uvedla, že se jednalo o přemrštěnou neadekvátní reakci obžalovaných, možná pouze malý vliv alkoholu. V případě takto důrazného a razantního útoku, jak je zřejmé z videozáznamu, nelze toto jednání považovat za reakci na strach z biologického hlediska.

Z šetření policejního orgánu na otevřených a veřejných kanálech internetu včetně fotodokumentace na čl. 853-862 bylo zjištěno, že obžalovaní mají na Instagramu svoje profily, na kterých prezentují své fyzické schopnosti a fotografie z pobytu v Praze a následně v Německu.

Ze znaleckého posudku z oboru sport – provozování, speciální sebeobrana, bojové sporty a umění a z výslechu znalce PhDr. Ing. Aloise Konečného, MBA v hlavním líčení, soud zjistil, že pakliže není sportovec vyfotografován nebo nafilmován ve svém typickém zápasovém prostředí (zápasišti daného sportu) při utkání se svým soupeřem a s typickým sportovním úborem a vybavením, je těžké posoudit a určit míru jeho trénovanosti pomocí stupnice užívané v konkrétním bojovém umění, nelze jednoznačně tvrdit, zda dotyčný cvičí systematicky určité bojové umění či bojový sport. Proto podle znalce nelze také jednoznačně určit, zda jsou obžalovaní trénováni v bojovém umění či sportu, a zda nějaké takové schopnosti či dovednosti v konfliktu využili. Záznamy videa nemají detaily a rovněž úhel pohledu kamery je jiný než přímý úhel pohledu účastníků střetu. Dále znalec uvádí, že je zvláštní, že Armin N. provádí Miroslavu V. sérii cca 10 úderů pouze pravou rukou a kope pravou nohou. V úpolových sportech to není vždy běžné, tam se obě ruce i nohy střídají. Série podle videa trvá cca 5 sekund, šlo tedy o cca 2 údery za sekundu. Armin N. je v hlubokém předklonu s nohama u sebe, což je velice nestabilní poloha. Spíše výjimečně kope Miroslava V. levou nohou. Aräsh N. stojí v postoji a kope pravou nohou do ležícího Miroslava V. 3 x do zad, ledvin a 1x do hlavy. Těch úderů bylo mnoho, opravdu trénovanému člověku by stačil jeden úder, aby protivník byl knokautován. Údery lze nazvat např. Tate cuki - přímý úder a kopy Mae Geri (případně Kin Geri) - přímý kop ploskou chodidla nebo nártem, to ale platí například pro sportovní karate, v jiných bojových systémech se mohou tyto názvy diametrálně lišit. Účelem těchto technik v bojovém sportu je zasáhnout vitální body soupeře, získat body nebo ukončit zápas před časovým limitem. Údery a kopy osob trénovaných v bojovém umění mají (na rozdíl od osob netrénovaných) velkou rychlost a sílu, kterou dovedou přenést do soupeře, přesnost svých technik v cíli, užívání přesných velikostně definovaných, otužilých úderových ploch ruky/nohy, stabilní postoj oproti necvičenému amatérovi, mají také velkou fyzickou kondici, vytrvalost a všestrannou pohybovou průpravu. Vše dohromady dává tzv. spojenou sílu útoku. Situace se ale dramaticky mění, když je útočníků více a používají neetické, brutální způsoby boje, jako je například kopání a údery do ležícího „soupeře“, který se vůbec nebrání, nepředstavuje žádné nebezpečí a není ozbrojený. I relativně slabší techniky úderů a kopů se vzhledem k jejich počtu sčítají. Síla, přesnost, rychlost, koordinace pohybu, stabilní postoj a úderové plochy jdou spolu s dlouholetou fyzickou trénovaností a

komplexní přípravou cvičící osoby, to vše má vliv na účinek úderů, kopů. O tom, zda obžalovaní Armin N. a Aräsh N. vykazují znaky osob trénovaných v získávání fyzické síly, lze pouze spekulovat podle zevnějšku, věku a chování, zejména rychlosti obžalovaných, že jsou to sportovci, nelze však bezpečně dovodit, že se jedná o osobu, která se zabývá nějakým konkrétním bojovým uměním či jiným sportem. Akce na videu trvají pod 20 sekund, jedná se tedy o rychlostní vytrvalost. Pakliže obžalovaný Armin N. uvedl, že se v dětství věnoval judu a dva měsíce brazilskému jiu jitsu, je to pravděpodobně příliš krátká doba k tomu, aby si osvojil bojové návyky. Soudu byl v rámci spisového materiálu předložen rovněž znalecký posudek z oboru sportu, odvětví bojové sporty, tělesná výchova zpracovaný znalcem Karlem Müllerem, tento znalecký posudek byl soudem vyhodnocen jako toliko pocitové hodnocení útoku obžalovaných znalce Müllera, jež nebyl fakticky podložen odbornými argumenty. Tento znalecký posudek byl následně obdobně rozporován znalcem Konečným v průběhu hlavního líčení a jako důkaz jej soud vůbec neprovedl, neboť tento „posudek“ nesplňuje náležitosti klasického posudku.

K osobě obžalovaného **Armina N.** bylo zjištěno, že v minulosti v České republice, SRN ani Nizozemsku nebyl soudně trestán.

K osobě obžalovaného **Aräshe N.** bylo zjištěno, že v minulosti nebyl soudně trestán v ČR a v SRN. Z popisu rejstříku trestů Nizozemska vyplývá, že zde byl celkem 3x soudně trestán. Poprvé byl odsouzen pro trestné činy proti veřejnému pořádku - rušení veřejného klidu na základě rozhodnutí Parket OVJ 's-Gravenhage ze dne 18. 3. 2005, které nabylo právní moci dne 18. 3. 2005, kdy mu byla uložena povinnost účastnit se sociálně výchovného programu v délce 26 hodin. Následně byl odsouzen pro trestný čin způsobení méně závažné újmy na zdraví na základě rozhodnutí Parket OVJ 's-Gravenhage ze dne 29. 6. 2009, které nabylo právní moci dne 20. 10. 2009, a to k pokutě ve výši 330,-eur. Naposledy byl odsouzen pro trestný čin krádeže po neoprávněném vniknutí do majetku na základě rozhodnutí Parket OVJ Rotterdam ze dne 29. 11. 2012, které nabylo právní moci dne 16. 1. 2013, a to k pokutě ve výši 250,-eur.

Po takto provedeném dokazování soud již další dokazování neprováděl, neboť má za to, že si vytvořil dostatečné množství podkladů pro rozhodnutí ve věci a provádění dalších důkazů by bylo již nadbytečné a ničím dalším by nepřispělo k objasnění věci.

Skutkové hodnocení:

Soud hodnotil důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu. Vina obžalovaných byla provedeným dokazováním podle názoru soudu spolehlivě prokázána. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za jednoznačně prokázané, že obžalovaní se dopustili stíhaných skutků. K závěrům o vině obžalovaných dospěl soud na základě řetězce všech soudem provedených důkazů, které vzájemně korespondují.

V tomto kontextu považuje soud za jednoznačně prokázané, že v prvním žalovaném skutku obžalovaný Armin N. dne 21. 4. 2018 kolem 01.30 hodin v Praze 1, ulice Dlouhá č. 8, před klubem James Dean, po předchozí slovní rozeprtí s Filipem K., nar. xxx a Davidem M., nar. xxx začal poškozenému Davidu M. vyhrožovat, že „pokud se neomluví, že jej rozmlátí, a až bude na zemi, že jej rozkope“, a v okamžiku, kdy David M. věnoval pozornost svému kamarádovi Filipu K., jej ze zadu udeřil rukou, tzv. hákem do obličeje, čímž mu způsobil tržně zhmožděnou ránu na dolním rtu vpravo v rozsahu cca 5 mm zevně na kůži pod červení rtu a cca 1 cm na korespondující straně sliznice předsíně dutiny ústní, přičemž toto zranění si vyžádalo lékařské ošetření.

V případě tohoto skutku soud nemá pochybnost o tom, že se obžalovaný Armin N. dne 21. 4. 2018 kolem 01.30 hodin nacházel v okolí klubu James Dean, ulice Dlouhá č. 8 v Praze 1, kdy sám obžalovaný přítomnost v této lokalitě v předmětné době nepopírá, ačkoliv neguje, že by na někoho útočil či se účastnil nějakého konfliktu. Jeho přítomnost před klubem James Dean byla v 01:15 hodin zachycena rovněž městským kamerovým systémem, kdy byl oblečen ve stejném triku a stejné obuvi jako ve večerních hodinách téhož dne. Soud vyhodnotil jako věrohodné a konstantní výpovědi svědků Davida M., Filipa K., Diany K. a Petry K. k průběhu a zápletku útoku na poškozeného M., kdy tito svědci shodně popisují okolnosti a průběh útoku i v detailech tak, že svědkyni Dianu K. objal zezadu cizí muž ze skupiny cizinců, během toho, co se všichni nacházeli na ulici před klubem James Dean. Poté, co se její partner Filip K. ohradil a odstrčil mu ruku z partnerky, začala skupina cizinců na Filipa K. a Davida M. zprvu verbálně útočit, aby se za toto jednání omluvil, když to odmítl, obžalovaný Armin N. udeřil poškozeného M. do obličeje, přičemž přímo v soudní síni jako útočníka označili poškozený David M. a svědek Filip K., kdy poškozený David M. s jistotou a bez zaváhání identifikoval zejména obličej poškozeného a jeho výšku a svědek Filip K. označil obžalovaného, jeho oblečení a tetování na levém předloktí. Výslech bodygardů klubu James Dean navržený obhajobou obžalovaného považuje soud v kontextu výše uvedených důkazů za nadbytečný také s ohledem k tomu, že o jejich přítomnosti na místě činu vypověděli přímo svědci, a nedávalo by z jejich strany smysl upozorňovat na další případné svědky, kteří by jejich výpověď vyvraceli.

Soud také nemá pochybnosti o spáchání druhého skutku, kdy dne 21. 4. 2018 kolem 19.27 hodin v Praze 1, ulice Vladislavova č. 2121/21, u Obchodního domu Quadrio, na terase a následně před terasou restaurace Polpo, po předchozí slovní rozepři s poškozenými Milanem M., nar. xxx a Miroslavem V., nar. xxx, a poté co poškozený Milan M. do Ali H. R. razantně strčil, nejprve Aräsh N. kopl poškozeného Milana M. levou nohou do oblasti hrudníku, následně Armin N. poškozeného Milana M. zezadu dvakrát udeřil pěstí pravé ruky do oblasti hlavy, což zaregistroval poškozený Miroslav V. a rozběhl se na Armina N., avšak upadl na zem na břicho a pravý bok přímo před Armina N., následně Armin N. a Aräsh N. Miroslava V. bezdůvodně opakovaně a brutálním způsobem fyzicky napadli tak, že Armin N. mu značnou silou ve velké rychlosti zasadil celkem 10 úderů pěstí pravé ruky do hlavy, současně jej Aräsh N. 3x kopl pravou nohou do oblasti zad a pravého boku, poté oba na okamžik útok přerušili, ale když se Miroslav V. zvedal ze země a nacházel se v pozici s hlavou v předklonu, Armin N. jej pravou nohou kopl do obličeje s takovou intenzitou a nápráhem, až zvedl při kopu ze země i levou nohu, poté Miroslav V. upadl na zem na záda, a když se opětovně snažil ze země zvednout, Aräsh N. ho 1x kopl pravou nohou bočním kopem do obličeje, kdy po tomto kopu již zůstal poškozený Miroslav V. ležet na zemi v bezvědomí s poraněním hlavy, obličeje a hrudníku.

Oba obžalovaní popisují situaci před konfliktem a útokem na poškozeného V. tak, že po příchodu do restaurace Polpo jim bylo mužem, o němž až následně zjistili, že je provozním restaurace, nevybíravě sděleno, že se v restauraci nemohou posadit ke konzumaci ve chvíli, kdy už se k volnému stolu posadili jejich přátelé P. a N.. Obžalovaný Armin N. k tomuto vypověděl, že on ani jeho přátelé si nevšimli, že stůl by byl opatřen rezervační cedulkou, P. manažerovi nabídl, že si vlastní nápoje dopijí mimo restauraci a pak by se tam rádi najedli. Oba obžalovaní rovněž popisují vznik konfliktu mezi provozním M. a N., do kterého se zapojil další personál restaurace, přičemž ostatní členové skupiny byli připraveni odejít. V restauraci se v předmětné době nacházel početný personál a množství hostů, kteří byli s ohledem na velikost zahrádky restaurace a hlučnost konfliktu s tímto konfliktem zcela zřejmě konfrontováni, což potvrzují ve svých výpovědích, a situaci před vznikem roztržky popsali zásadně odlišně než obžalovaní, přičemž se shodli na tom, že skupina cizinců byla značně agresivní vůči personálu restaurace. Ačkoliv by bylo možné zpochybňovat objektivitu výpovědí zaměstnanců restaurace, kteří se rovněž do roztržky zapojili, a také výpovědi dvou známých manažera M., svědkyní V. a L., další

dvě nezaujaté svědkyně popsaly konflikt a zřejmou agresivitu některých členů příchozí skupiny holandských turistů ve shodě s těmito svědky tak, že padaly z jejich strany anglické vulgární nadávky, došlo k agresivnímu úderu židlí, shovení popelníku, který byl také na místě zajištěn, a minimálně jednomu plivnutí k personálu restaurace, zřejmě vůči manažeru M. Svědkyně D. popsala situaci po příchodu skupiny holandských turistů tak, že slyšela, jak obsluha restaurace mužům říká, aby odešli a dopili si vlastní pití mimo restauraci a pak jim může být připraven stůl. Z chování cizinců bylo zřejmé, že nechtějí věc řešit jen slovně, nechtějí odejít, ale chtějí přejít do útoku, bylo to zřejmé z řeči těla, gest. Slovní konflikt trval 1-2 minuty, velice rychle přešel ve fyzické napadání. Cizinec silnější postavy s černým trikem kopl do stolu a odlétla tam židle směrem do restaurace, směrem na hosty, což vyvolalo mezi hosty paniku, následně menší pán z obsluhy strčil do jednoho z cizinců. Obdobně se k průběhu událostí vyjádřila také svědkyně V. v tom smyslu, že slyšela, jak skupina cizinců číšníkům anglicky nadává a muž v bílém triku vyzýval číšníky v angličtině, aby si to s ním rozdali, dále viděla, jak jeden z mužů s černým trikem a batohem kopl do židle na zahrádce nebo s ní hodil směrem k číšníkům, působilo to provokativně, pak už jen viděla, jak si navzájem rozdávali rány. Z těchto výpovědí soud dospěl k závěru, že skupina cizinců příchozích do restaurace Polpo iniciovala konfliktní situaci agresivním a nevhodným chováním vůči personálu restaurace, kdy obsluha odůvodněně vyvíjela snahu k tomu, aby zřejmě opilí a agresivní cizinci nevstupovali do prostoru zahrádky restaurace, kde seděli u stolů hosté.

Dále je zcela zásadním důkazem k průběhu událostí záznam kamer, zachycující konflikt mezi skupinou cizinců a obsluhou restaurace, z něhož je na počátku zřejmé, že skupina cizinců se zdá být na odchodu, zejména proto, že jeden z mužů ze skupiny své spolence z restaurace k odchodu intenzivně vystrkává, přičemž je ze záznamu kamery rovněž zřejmé, že poškozený V. přichází do prostoru před restaurací směrem od obchodního domu Quadrium v čase 19:27:09 a postaví se k dalšímu personálu, samotný konflikt začíná v 19:27:42 strčením do zad jednoho ze skupiny holandských turistů, který se zřejmě snažil situaci uklidňovat. Z tohoto časového vymezení je evidentní, že poškozený V. nebyl od počátku do konfliktu zapojen a k obsluze restaurace se připojil teprve půl minuty před započítáním fyzické roztržky, se skupinou holandských turistů tak komunikoval zřejmě minimálně. Samotný konflikt pak dle záznamu začíná ve chvíli, kdy provozní M. strčí do zad jednoho z odcházejících cizinců, přičemž po tomto se muži otáčejí a muž v bílém triku a krátkých džínových kalhotách policejním orgánem následně identifikovaný jako Aráš N. kopl provozního M. do hrudníku a následně jej muž ve žlutém triku a krátkých džínových kalhotách policejním orgánem následně identifikovaný Armin N. udeřil dvakrát pěstí do hlavy. Tuto situaci soud hodnotí jako spornou s ohledem k tomu, že strčení do zad následně ztotožněného Ali H. R. bylo spouštěčem k fyzické roztržce, přičemž soudu je zřejmé, že situace, v níž se personál při agresivních útocích mužů nacházel, nebyla jednoduchá také pro možné ohrožení a paniku hostů restaurace, o čemž vypověděly svědkyně z řad hostů, nicméně toto strčení do zad jednoho z odcházejících cizinců bylo z pohledu soudu v dané situaci zcela nadbytečné a neprofesionální, zejména pokud mířilo proti muži ze skupiny cizinců, který konflikt nevyvolával, ale naopak se jej snažil zklidňovat. Soud jej nicméně v kontextu předcházejícího útočného a obtěžujícího chování skupiny holandských turistů, kdy se snažili dostat do restaurace, za útok nepovažuje. Reakce skupiny cizinců a zejména obžalovaných však byla naprosto nepřiměřená, a kop Aráshe N. levou nohou do oblasti hrudníku Milana M. a následně dvojnásobný úder pěstí pravé ruky Armina N. do oblasti hlavy Milana M. byl bezpochyby prvním fyzickým napadením. Následně je ze záznamu zřejmé, že do prostoru předzahrádky, kde probíhá útok, vbíhá poškozený V., udeří Ali H. R. a poté z blíže nezjištěných důvodů v běhu upadne na zem před sochu Franze Kafky, kdy k němu nejdříve přistoupil Armin N. a desetkrát jej v rychlosti udeřil do hlavy a současně jej Aráš N. třikrát kopl do oblasti zad a boků, poté oba útok přerušují a odstupují od poškozeného V., nicméně když se poškozený pokusil zvednout ze země, Armin N. jej kopl s velkou intenzitou do obličeje, po čemž poškozený

V. upadl na záda a když se opět snažil ze země zvednout, obžalovaný Aräsh N. jej kopl po obličejě a po tomto kopu již poškozený V. zůstává bezvládně na zemi, což také potvrzuje několik svědků, a mu musí být poskytována první pomoc a volána záchranná služba.

Obžalovaní své jednání odůvodňují tak, že se ve strachu bránili ohrožení. Tomuto tvrzení soud nemohl uvěřit zejména s ohledem na to, že je ze záznamu zcela zřejmé, že mohli z restaurace kdykoliv odejít či případně utéct, pakliže by se cítili ohroženi nebo v nekomfortní situaci, na místě setrvali z vlastních pohnutek a do konfliktu se zapojili aktivně útočnými výpady. Zcela bez pochyb je pak patrná agrese vůči poškozenému V., kdy obžalovaní na poškozeného velmi intenzivně až brutálně útočí ve dvou, a to i v situaci, kdy je zřejmě ochromen v kleku na zemi. Motivem jednání obžalovaných zcela určitě nebyla obrana či odvracení útoku, takovouto reakci, která by byla důsledkem strachu, ve své výpovědi vyvrací také znalkyně MUDr. Gayová. Obžalovaní jednali impulsivně, v důsledku afektu, při nedostatečném zhodnocení celé situace. Obžalovaní chtěli poškozeného zbit a potrestat jej za to, že nebyli v restauraci akceptováni, chtěli si na něm vybit zlost. Jednoznačně mu chtěli ublížit, ale žádný z důkazů neprokazuje, že ho zamýšleli usmrtit. Obžalovaní museli vědět, že útočí na hlavu, tedy na místo, kde je uloženy životně důležité orgány, museli vědět, že je mohou poškodit, ale bez přiměřených důvodů spoléhali, nebo spíš je ani nenapadlo, že by poškozenému mohli způsobit smrt. Z provedeného způsobu útoku lze dovést právě z výše uvedených důvodů maximálně srozumění se způsobením těžké újmy na zdraví.

Právní hodnocení:

Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ve svém závěrečném návrhu navrhla jednání obžalovaného Armina N. kvalifikovat v I. bodě obžaloby jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a v II. bodě obžaloby v případě obou obžalovaných jako zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a dále u obžalovaného Armina N. jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, u obžalovaného Aräshe N. jako přečin výtržnictví podle ust. § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

Městský soud v Praze se po provedeném dokazování s právní kvalifikací ztotožnil v případě I. bodu obžaloby, kdy obžalovaný Armin N. svým jednáním popsaným podrobně ve výroku rozsudku naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku tím, že fyzicky napadl poškozeného M. pěstí do obličejě, čímž mu způsobil tržně zhmožděnou ránu na dolním rtu vpravo v rozsahu cca 5 mm zevně na kůži pod červení rtu a cca 1 cm na korespondující straně sliznice předšíně dutiny ústní, přičemž dle znaleckého posudku MUDr. Procházky šlo o poranění povrchní, rázu přechodného. Ze soudně lékařského hlediska tato nevelká tržně zhmožděná rána dolního rtu sama o sobě nedosahovala závažnosti ublížení na zdraví, nicméně úder pěstí ruky do obličejové části hlavy je obecně způsobilý ke vzniku poranění měkkých tkání, zlomenin obličejového skeletu, zejména nosních kůstek, lící kosti, horní, resp. dolní čelisti, porušení dentice, podvrtnutí krční páteře, případně lehkého otřesu mozku s dobou trvání obtíží a omezením obvyklého způsobu života po dobu delší jednoho týdne podle ust. § 122 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na skutečnost, že útok byl veden na hlavu poškozeného střední intenzitou, musel obžalovaný minimálně vědět, že poškozenému může způsobit zranění a pro případ, že se tak stane, s tím byl srozuměn. Obžalovaný Armin N. tímto svým jednáním naplnil také všechny zákonné znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku tím, že popsaným způsobem slovně a následně fyzicky napadl poškozeného M., kdy k tomuto napadení došlo na ulici, tedy na

místě veřejnosti přístupném a způsobem, který lze označit výtržností, neboť jeho jednání vážným způsobem narušilo veřejný klid a pořádek.

V případě II. bodu obžaloby se Městský soud v Praze po provedeném dokazování ztotožnil s právní kvalifikací pouze částečně, a to tak že výše podrobně popsané jednání obžalovaných, kdy verbálně a následně fyzicky napadli poškozeného Miroslava V. a Milana M., personál restaurace Polpo tak, že poškozeného M. nejprve Aráš N. kopl levou nohou do hrudníku, a následně jej Armin N. zezadu dvakrát udeřil pěstí do oblastí hlavy, a poškozeného V. nejprve Armin N. desekrát udeřil pěstí do hlavy zatímco jej Aráš N. třikrát kopl do zad, a následně jej oba ještě nohou kopl do obličeje, přičemž k napadení obou poškozených došlo na ulici, tedy místě veřejně přístupném, a způsobem, který lze označit za výtržnost, neboť jejich jednání vážným způsobem narušilo klid a pořádek, kvalifikoval v případě Armina N. jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť jednáním naplnil i kvalifikační znak opětovně dle § 358 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku., když jen několik hodin předtím se dopustil útoku podle bodu I. obžaloby, v případě Aráše N. jako přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku.

Oproti tomu se zdejší soud neztotožnil s právní kvalifikací státní zástupkyně ve vztahu ke zraněním způsobeným poškozenému V., kdy státní zástupkyně v obžalobě a i v závěrečném návrhu navrhla jednání obžalovaných kvalifikovat jako zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, což bylo zřejmě opřeno o úvahu, že obžalování poškozeného výše podrobněji popsaným způsobem opakovaně a brutálně napadli v úmyslu jej usmrtit. K tomuto soud výše podrobněji rozvedl, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že obžalování prokazatelně chtěli poškozenému ublížit, ale žádný z důkazů nedokazuje, že by jej zamýšleli usmrtit. Ke způsobeným zraněním byly vypracovány dva znalecké posudky, v nichž se MUDr. Procházka a MUDr. Hladík shodují, že poškozenému Miroslavu V. popsaným útokem obžalování způsobili tzv. kraniotrauma spočívající v tříštivé komplikované zlomenině pravé lící kosti a přilehlé části horní čelisti, tříštivé zlomenině obou stěn, stropu a spodiny pravé očníce s prolomením vnitřní stěny do dutiny horní čelisti, zlomenině kosti čelní s lomnou linií přecházející dutinou čelní na spodinu lební do přední jámy lební v místě kosti klínové, zlomenině nosních kůstek, vícečetných zlomeninách pravé kosti spánkové s pokračováním lomných linií na spodinu lební do oblasti střední jámy lební, pohmoždění pravého spánkového laloku mozku, krvácení nad i pod tvrdou plenu mozkovou i pod mozkovou pavučnici ve spánkové krajině vpravo, dále mu způsobili tržně zhmožděnou ránu pravého obočí, tržně zhmožděnou ránu ve spánkové krajině velikosti cca 1,5 cm, pohmoždění měkkých tkání v oblasti pravého hlezna, pohmoždění hrudní a břišní stěny s přechodnou přítomností malého množství krve v moči, pohmoždění měkkých tkání s výrazným otokem a krevními výrony zejména v oblasti pravé strany obličeje, proniknutím vzduchu do pravé očníce a do dutiny lební, zakrvácením dutiny horní čelisti a dutiny čelní, porušením funkce II. větve trojklanného nervu vpravo se snížením citlivosti v oblasti pravé tváře a pourazový otok mozku v místě pohmoždění pravého spánkového laloku mozku, přičemž oba znalci způsobená zranění shodně hodnotí jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, a to pro poškození důležitého orgánu. Státní zástupkyně dovodila, že s razancí, jakou obžalování směřovali údery a kopy do obličejové a spánkové části hlavy, tedy do míst, kde se nacházejí životně důležité orgány, si obžalování museli být minimálně vědomi toho, že poškozeného V. mohou usmrtit, nicméně díky včasné a vysoce specializované lékařské pomoci nedošlo k fatálnímu následku a jejich jednání zůstalo ve fázi pokusu. S odkazem na tuto navrhovanou kvalifikaci státní zástupkyně se soud intenzivně zabýval otázkou charakteru a závažnosti zranění způsobených poškozenému, zejména s ohledem na tvrzení obžaloby, že bez lékařské pomoci by došlo ke smrti poškozeného, přičemž zdejší soud učinil úvahu, že tuto otázku je nutné se podrobněji zabývat, protože zjednodušeným vnímáním by v podstatě každý silnější útok na hlavu mohl být pokusem o vraždu, protože se v hlavě nacházejí orgány důležité pro život. Za tímto účelem soud absorboval a vyhodnocoval posouzení

zranění poškozeného ze dvou znaleckých posudků, posudku MUDr. Procházky a oponentního posudku MUDr. Hladíka předloženého obhajobou, přičemž se přiklonil k názoru vyjádřenému znalcem MUDr. Hladíkem, a to i na podkladě vlastního studia zdravotnické dokumentace, z níž je zřejmé, že poškozený byl do lékařského zařízení transportován při vědomí, reagoval na otázky zdravotnického personálu. V tomto soud akceptoval také argumentaci stupnicí bezvědomí GCS. Rovněž soud konstatuje, že s ohledem na způsobená zranění nebyl realizován žádný neurologický operační zákrok, další operace, jimž byl poškozený podroben, neměly charakter života zachraňujících úkonů, umožňovaly toliko rekonstrukci obličejových zranění poškozeného. Ke spornému vyjádření znalců, jakým způsobem a s jakým odstupem od vzniku zranění mozku poškozeného, bylo toto zranění léčeno, soud vyhodnotil, že léčba otoku mozku byla aplikována až se značným odstupem od vzniku zranění, kdy akceptoval tvrzení znalce MUDr. Hladíka, že pacient zřejmě nezemřel v rádech desítek minut, ačkoliv antiedemózní terapie nebyla aplikována dříve, než několik hodin po vzniku zranění, což je patrné i z lékařské dokumentace. V otázce další hospitalizace a léčby si je soud vědom toho, že míra prevence a opatrnosti zdravotnických zařízení je vysoká, a prostřednictvím lékařské dokumentace dospěl k závěru, že následná péče o poškozeného V. měla výrazně preventivní charakter a k zásadní podpoře životních funkcí nedocházelo. Soud se tak přiklonil k názoru znalce MUDr. Hladíka, že život zachraňující péče by měla jiný charakter a parametry a hospitalizace by byla realizována v jiném typu zdravotnického zařízení, nicméně v zásadě je mu srozumitelný i odborný názor MUDr. Procházky, že v případě zranění hlavy je budoucí průběh obtížně predikovatelný a situace se teoreticky může vyvinout velmi závažným způsobem. Toto konstatování znalce MUDr. Procházky koresponduje s otázkami tak, jak mu byly položeny.

Na podkladě těchto úvah zdejší soud dospěl k závěru, že obžalovaní svým jednáním naplnili zákonné znaky skutkové podstaty zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku, kdy odborná literatura (Šámal a kol., Trestní zákoník (EVK), 2. vydání, 2012) k § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku za poškození důležitého orgánu jednoznačně považuje „*porušení některého z tělesných orgánů, při němž vzniká nebezpečí pro život nebo jiný závažný déletrvajících nebo trvalý následek*“, přičemž soud jednání obžalovaných vyhodnotil tak, že nebezpečí pro život poškozeného vzniklo, nicméně ze zjištěných skutečností nelze tvrdit, že bez poskytnutí lékařské pomoci by zranění poškozeného vedla ke smrti a zejména proto se soud neztotožnil s právní kvalifikací navrženou státní zástupkyní, kdy rovněž neshledal ani úmysl obžalovaných poškozeného V. usmrtit, a obžalované uznal vinnými ze zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku.

K návrhu obhajoby kvalifikovat jednání obžalovaných jako trestný čin rvačky podle § 158 tr. zákoníku soud zaujímá stanovisko, že takto jednání obžalovaných kvalifikovat nelze s ohledem k tomu, že odborná literatura (Šámal a kol., Trestní zákoník (EVK), 2. vydání, 2012) k § 158 tr. zákoníku pojem rvačky specifikuje jako „*vzájemné napadání nejméně tří osob, při kterém se střídá útok a protiútok, a v důsledku toho se všichni účastníci rvačky navzájem obrožují na životě nebo zdraví*“, přičemž z provedeného dokazování je zcela patrné, že poškozený V. nevyvinul vůči obžalovaným jakýkoliv protiútok a nešlo tedy o vzájemné napadání.

Soud konstatuje, že obžalovaný Armin N. spáchal trestný čin v prvním i druhém skutku v úmyslu přímém, neboť musel vědět, že útokem na hlavu v případě obou poškozených, a zejména v případě útoku na poškozeného V. vedeného velkou silou může způsobit těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný Armin N. tedy jednal vůči poškozeným v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Rovněž obžalovaný Arash N. spáchal trestný čin v druhém skutku v úmyslu přímém, neboť musel vědět, že útokem na hlavu poškozeného V. vedeným velkou silou může způsobit těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný Arash N. tedy jednal vůči poškozenému v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud všechny okolnosti případu a osoby obžalovaných ve smyslu § 38 odst. 1 tr. zákoníku a § 39 odst. 1 tr. zákoníku a přihlédl k poměrům obžalovaných, jejich dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaných, k jejich chování po spáchaném skutku, a i přístupu obžalovaných k trestnímu řízení. Soud se rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaných, kdy nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákona.

K osobě obžalovaného Armina N. soud zjistil, že se jedná o osobu dosud soudně netrestanou, u níž rovněž není evidován záznam v rejstříku přestupků. Jako polehčující okolnost soud shledal skutečnost, že obžalovaný před spáchaním trestného činu vedl řádný život a lze do určité míry akceptovat také lítost vyjádřenou obžalovaným k druhému projednávanému skutku, nicméně soud v rámci lítosti vyjádřené obžalovaným vzal rovněž do úvahy, že obžalovaný, ačkoliv lítost vyjádřil zejména nad následkem jím spáchaného trestného činu, tedy poškozením zdraví Miroslava V., skutek prezentuje tak, že se připlétl do rvačky spolu s poškozeným V. a neakceptuje skutečnost, že jeho podíl na vzniku předmětného konfliktu je podstatně zásadnější, než jaký připouští. Trestní výměra stanovená trestním zákoníkem pro trestný čin podle § 145 odst. 1 činí 3 až 10 let odnětí svobody. Po zvážení všech výše uvedených skutečností soud neshledal důvody pro mimořádné snížení trestu pod zákonnou sazbu dle § 58 odst. 5 tr. zákoníku. Proto soud rozhodl o uložení trestu odnětí svobody v konkrétní výměře šesti let, kdy má za to, že takto vyměřený trest by mohl vést k nápravě obžalovaného. Trest těsně pod polovinou zákonné sazby dle názoru soudu odpovídá zákonným kritériím v rámci obou spáchaných skutků a vystihuje zejména škodlivý následek druhého ze skutků vůči poškozenému, přístup obžalovaného k probíhajícímu trestnímu řízení a akcentuje dosavadní bezúhonnost obžalovaného, kdy obžalovaný má rovněž solidní pracovní a rodinné zázemí a také na základě znaleckého posudku je natolik intelektuálně způsobilý, aby si do budoucna uvědomil závažnost, zavrženíhodnost a nebezpečnost svého chování, kdy ztrácí zábrany a schopnost snažit se kontrolovat vztek, užívání alkoholu a svoje chování. Soud vzal také do úvahy velmi kladné hodnocení znaleckého posudku na obžalovaného ve schopnosti resocializace, kdy je toho názoru, že lze dosáhnout nápravy tohoto obžalovaného trestem kratšího trvání. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil dle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovaný nemá žádné rodinné, pracovní ani sociální vazby na území České Republiky, dopustil se zde typově závažné násilné trestné činnosti, a není v zájmu České republiky, aby se na jejím území zdržoval tento typ osob. Proto mu byl podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku uložen trest vyhoštění na dobu určitou na deset let, když uložení tohoto trestu pak není vyloučeno žádnou okolností podle § 80 odst. 3 tr. zákoníku.

K osobě obžalovaného Aräshe N. soud zjistil, že se jedná o osobu již třikrát soudně trestanou na území Nizozemska za trestné činy proti veřejnému pořádku v roce 2005, méně závažnou újmu na zdraví v roce 2009 a krádež v roce 2013. Jako polehčující okolnost soud shledal skutečnost, že obžalovaný uhradil alespoň v malé míře odškodnění poškozenému Miroslavu V. a také lítost vyjádřenou obžalovaným. Trestní výměra stanovená trestním zákoníkem pro trestný čin podle § 145 odst. 1 činí 3 až 10 let odnětí svobody. Po zvážení všech výše uvedených skutečností soud neshledal důvody pro mimořádné snížení trestu pod zákonnou sazbu dle § 58 odst. 5 tr. zákoníku. Proto soud rozhodl o uložení trestu odnětí svobody v konkrétní výměře pěti let, kdy má za to, že takto vyměřený trest by mohl vést k nápravě obžalovaného. Trest pod polovinou zákonné sazby dle názoru soudu odpovídá zákonným kritériím a vystihuje zejména škodlivý následek spáchaného skutku vůči poškozenému a přístup obžalovaného k probíhajícímu trestnímu řízení. Obžalovaný má solidní pracovní a rodinné zázemí, na základě znaleckého posudku je natolik intelektuálně způsobilý, aby si uvědomil závažnost, zavrženíhodnost a nebezpečnost svého chování, kdy ztrácí zábrany a zřejmě také schopnost snažit se kontrolovat

vztek, užívání alkoholu a svoje chování. Soud vzal také do úvahy kladné hodnocení obžalovaného dle znaleckého posudku ve schopnosti resocializace, kdy je toho názoru, že lze dosáhnout nápravy tohoto obžalovaného trestem kratšího trvání, nicméně dosavadní trestní minulost obžalovaného by pro něj měla být důrazným varováním. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil dle § 56 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovaný nemá žádné rodinné, pracovní ani sociální vazby na území České republiky, dopustil se zde typově závažné násilné trestné činnosti, a není v zájmu České republiky, aby se na jejím území zdržoval tento typ osob. Proto mu byl podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku uložen trest vyhoštění na dobu určitou na deset let, když uložení tohoto trestu pak není vyloučeno žádnou okolností podle § 80 odst. 3 tr. zákoníku.

Oběma obžalovaným byly tresty ukládány jako úhrnné, neboť byli odsuzováni za více trestných činů.

K výroku o náhradě škody.

Poškozená Vojenská zdravotní pojišťovna ČR, pobočka Praha, se sídlem Bělehradská 130, 120 00 Praha 2 se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody v celkové výši 158.836,- Kč, kterou odůvodnila jako majetkovou škodu na vynaložených nákladech na léčení poškozeného Miroslava V., nar. xxx, pojištěnce Vojenské zdravotní pojišťovny ČR, v souvislosti s těžkým ublížením na zdraví. Poškozená specifikovala vynaložené náklady na léčení poškozeného V. v podrobném rozpisu nákladů a tyto náklady rámcově rozčlenila podle kódů jednotlivých zdravotních výkonů, které představují zejména péči rychlé záchranné služby, zdravotní vyšetření, operační péči, medikaci a pobyt v lůžkové péči. Soud zcela vyhověl návrhu poškozené na náhradu majetkové škody v celkové výši 158.836,-Kč, která odpovídá skutkovým zjištěním.

Poškozená Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR, pracoviště Praha, se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3 se k trestnímu řízení připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 1190,-Kč, kterou odůvodnila jako majetkovou škodu na vynaložených nákladech na ošetření poškozeného Davida M., nar. xxx, pojištěnce Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR, v souvislosti s protiprávním jednáním. Poškozená specifikovala vynaložené náklady na léčení poškozeného M. v rozpisu nákladů a tyto náklady rozčlenila podle kódů jednotlivých zdravotních výkonů, které představují zejména zdravotní vyšetření a ošetření zranění poškozeného. Soud zcela vyhověl návrhu poškozené na náhradu majetkové škody v celkové výši 1190,-Kč, která odpovídá skutkovým zjištěním.

Nárok na náhradu nemajetkové újmy poškozeného Davida M. byl vyčíslen znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství k posouzení závažnosti poranění poškozeného, podle něhož bodové ohodnocení odškodnění bolestného za úraz činilo 5 bodů, přičemž hodnota bodu pro rok 2017 byla stanovena na částku 275,89 Kč, jež představuje při tomto bodovém hodnocení celkovou částku 1379,-Kč. Soud přiznal poškozenému Davidu M. bolestné ve výši 1379,-Kč, které odpovídá skutkovým zjištěním. Poškozený David M. se rovněž připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 20.000,-Kč, přičemž do této částky zahrnul neschopnost plnohodnotně fungovat v zaměstnání a účastnit se společenského života, opakovanou návštěvu pohotovosti, týdenní stravovací omezení a další nepříjemnosti, které mu zranění způsobilo. S ohledem k tomu, že pro tuto kalkulaci náhrady škody nebyl poškozeným předložen žádný relevantní podklad, poškozený byl s tímto nárokem (respektive se zbytkem nároku na náhradu škody) na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. K tomu soud doplňuje, že poškozený byl poučen o nutnosti předložit podklady k vyčíslení požadované náhrady.

Poškozený Miroslav V. uplatnil prostřednictvím svého zmocněnce JUDr. Tomáše Sokola nárok na náhradu nemajetkové újmy vyčíslený ve formě bolestného a stížení společenského uplatnění za utrpená zranění a s nimi spojené zhoršení zdravotního stavu a jeho následné opakované operační řešení a utrpené psychické následky. Svůj nárok poškozený doložil znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ze dne 30. 6. 2018, kterým byla posouzena zranění poškozeného Miroslava V. ze dne 21. 4. 2018 stanovením bodové ohodnocení odškodnění bolesti ve výši 1212 bodů. Dále bylo znaleckým posudkem MUDr. Milana Kutáčka ze dne 17. 9. 2018 z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie, specializace traumatologie a odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví doloženo bolestné za první operaci ze dne 21. 4. 2018 ve výši 15 bodů a druhou operaci ze dne 30. 4. 2018 ve výši 182 bodů. Znaleckým posudkem MUDr. Milana Richtra, CSc. ze dne 26. 4. 2019 z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie, specializace traumatologie a pouřazové následky, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví bylo bolestné poškozenému za třetí operaci ze dne 5. 12. 2018 určeno na 190 bodů a za čtvrtou operaci ze dne 4. 3. 2019 na 40 bodů. Znalecký posudek MUDr. Tichého ze dne 20. 4. 2019 reflektujícím diagnózu posttraumatické stresové poruchy jako následku napadení a diagnózu poruchy adaptace na následky napadení stanovil bolestné na 110 bodů. Celkem tedy bylo bolestné stanoveno v hodnotě 1749 bodů, přičemž při hodnotě 295,-Kč za bod činí bolestné částku 515.955,-Kč. Snížení společenského uplatnění v rámci stanoveného počtu bodů bylo znalcem MUDr. Richtrem CSc. určeno v částce 94.474,-Kč a znalcem MUDr. Tichým ve výši 1.278.549,-Kč, celkem tedy v částce 1.373.023,- Kč. S ohledem na částku 51.000,-Kč, která byla poškozenému uhrazena obžalovaným Arášem N., soud vyhověl návrhu poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v celkové výši 1.837.978,-Kč s požadovaným úrokem z prodlení ve výši 9,75% ročně od právní moci rozsudku do zaplacení, která odpovídá skutkovým zjištěním.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 /osmi/ dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o něm Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v této lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Rozsudek může odvoláním napadnout a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, která se ho přímo dotýká, v jeho prospěch pak i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej prohlášením výslovně vzdaly.

Byl-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, vzniká poškozenému možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 30. dubna 2019

Mgr. Tomáš Kubovec
předseda senátu